Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Năm thứ tư • Bộ mới • Số 216 • 3 đồng • Thứ năm 25-5-1967

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

CHỦ-NHIỆM: VÕ-VĂN-ỨNG — CHỦ-BÚT: QUỐC-ÂN — TỔNG THƯ-KÝ TOÀ-SOẠN: LÊ-HIỀN

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại: 25.505 — 24.195 — HỘP THƯ: 219

Ý-KIẾN CHÚNG TÔI

Với đa số Dân-biểu... mờ mắt QUỐC-HỘI LẬP-HIẾN CÓ TỘI VỚI CỬ TRI VÀ LỊCH-SỬ

Bài của QUỐC ÂN

III.— Sau hai bài báo, mặc dầu chúng tôi không thể trình bày tất cả ý kiến của mình trước mắt bạn đọc, nhưng bạn đọc cũng đã thấy rõ những tội lỗi của Quốc hội Lập hiến trước lịch sử và trước tổ quốc.

Đa số dân biểu đã phản bội trắng trợn quyền lợi của đồng bào, đưa ra những quyết định nguy hại cho tương lai dân tộc, ngăn bước tiến của nền dân chủ Việt Nam.

Những dân biểu ấy đã mờ mắt trước những quyền lợi riêng tư, không kể đến tốt nguyện vọng thu thiết của nhân dân, không một ý thức trách nhiệm nào cả, và cũng đã đặt lương tri sang một bên khi cần phải làm một xuôn dòng.

Trong khi họ hành động một cách vô trách nhiệm, thì nhân dân chúng ta, những người đã tạo ra họ, đành phải nhận lãnh trọn vẹn mọi hậu quả tai hại.

Nhưng chúng ta không thể bỏ tay chờ chết, chờ những đổ vỡ có thể đưa đến cảnh nước mất nhà tan.

Nhân dân chúng ta cần phải chiến đấu để hạn chế bớt những tai hại sẽ tới với chúng ta.

Nếu chúng ta không muốn đồng là thêm của ta để xây đắp một chế độ độc tài, để đưa vào Thượng hạ nghị viện những kẻ bất tài chỉ biết ăn bám công quỹ, làm áp phe để vinh thân phì gia, đặt vào những ghế uy quyền một tầm người chỉ biết xem nhân dân như cát vô sỏi, coi đất nước là để khai thác, và xem đất nước này như một kho tàng để hốt vàng bạc, rồi khi thối nát tràn ngập nghệt thở, khi chánh nghĩa quốc gia chẳng còn một chút uy tín nào nữa, thì họ sẽ bay sang ngoại quốc sống cuộc đời ương giả như bao nhiêu kẻ đã từng làm, thì ta phải xét lại thái độ của chúng ta trước những cuộc bầu cử sắp tới.

Thái độ của chúng ta là triệt để đề cao cảnh giác, loại trừ không cần suy nghĩ tất cả bạn chánh khách xôi thịt mặt dày mày dạn đã liếm gót giầy ngoại bang, chạy theo thế lực, tiền tài từ thời nầy qua thời nọ.

Những kẻ phản dân, hại nước, xem đồng bào như cỏ rác, xem tiền tài, địa vị như những mục tiêu tuyệt đối, hiện đang dầy dầu trên chánh trường. Họ đang lầm le dùng tiền bạc, miệng lưỡi để dối gạt đồng bào một phen nữa!

Chúng ta chỉ cần lầm mặt lần nữa thôi là đất nước nầy sẽ rơi vào tình trạng nô lệ, hoặc nô lệ Cộng sản, hoặc nô lệ ngoại bang.

Thiếu sáng suốt trong mùa tuyển cử nầy là ta không còn hy vọng tự cứu mỗng manh nào nữa!

Phóng sự chiến trường: Theo chân 15.000 quân VIỆT-MỸ TẢO THANH KHU PHI QUÂN SỰ

ÁC-CHIẾN SUỐT 3 NGÀY

TRÊN MẶT TRẬN DÀI HƠN 3 c.s.

Bao vây vùng phi Q.S. rộng gần 90 cây số vuông Trường thuật trận đánh CỦA TIỂU ĐOÀN 9 DÙ

● của MAI ANH (VTX)

SAIGON.— Quân chính quy Bắc Việt trong những tháng gần đây đã gây áp lực mạnh tại các tỉnh cực Bắc Miền Nam Việt Nam.

Nhất là hai tỉnh đồng Gio Linh và Cửa Thiên, nằm giáp ranh khu phi quân sự, trong những ngày gần đây lại bị đe dọa nặng nề bởi các cuộc phá kích thường xuyên, cùng những hành động khiêu khích của hàng sư đoàn quân chính quy Bắc Việt sát phía tả khu phi quân sự phía Nam.

Cần thiết bị vây hãm trong nhiều ngày!

Gio Linh bị pháo kích liên miên bắt kể ngày đêm!

Tình trạng nầy đã buộc giới hữu trách Việt Mỹ phải có thái độ dứt khoát đối với khu phi quân sự phía Nam nơi các đơn vị quân chính quy Bắc Việt vẫn ẩn nấu để thực hiện các cuộc pháo kích và đồng lâm bin đập tấn công quân lực Việt Nam Cộng hoà và Đồng Minh.

15.000 quân Việt Mỹ bắt thần tiến công

Trước đây, khu nầy chỉ bị tấn bằng các cuộc pháo kích và không tập của liên quân Việt Mỹ.

Nhưng ngày 18-5-67 14 Tiểu đoàn Việt Mỹ cùng các đơn vị yểm trợ gồm lối 15000 quân, đã bắt thần tiến công vào khu phi quân sự phía Nam để tảo thanh và tiêu diệt các đơn vị chính quy Bắc Việt đang thời giờ đàn chúng bị kẹm kẹp từ lâu ở trong khu nầy có cơ hội đi lên ở vùng an ninh sinh sống.

Cuộc tấn công qui mô của liên quân Việt Mỹ vào khu phi quân sự

xem tiếp 2 trang 4

23-5 (15 tháng 4 âm lịch) tại các chùa trong Thủ đô Saigon

LỄ PHẬT-ĐẢN 2511 CỬ-HÀNH TRỌNG-THỂ ở nhiều nơi tại Saigon

SAIGON.— Trong không khí tưng bừng của mùa Phật Đản 2.511 Đại lễ Đản sinh Đức Thích Ca Mâu Ni đã được tổ chức trong thế tại VNQT dưới sự chứng minh của Hòa Thượng phó Tăng Thống và Thượng Tọa Việt Trưởng VHĐ Thích Tâm Châu.

Hàng ngàn phật tử từ các nơi quy tụ về, cùng đại diện giáo phái, đặc biệt năm nay chú cả 1 số binh sĩ thuộc quân lực Đại Hàn, các phật tử Trung Hoa, Thái Lan, Lào, Cao Miên, trong hội thế giới phụng sự Xã Hội.

Cụ Phan khắc- Sửu, Chủ tịch Quốc hội lưu nhiệm, Ông La-thành

xem tiếp 5 trang 4

NHÂN NGÀY PHẬT ĐẢN 288 CAN NHÂN TRÊN TOÀN QUỐC ĐƯỢC ÂN THÍCH

SAIGON.— Nhân ngày Phật Đản 2.511 Tăng Bộ An Ninh đã ân thích tất cả 288 can nhân trên toàn quốc. Sự ân thích nầy nhằm thể hiện chính sách khoan hồng, và nhứt là thi hành chủ trương đại đoàn kết dân tộc của chính phủ đồng thời làm sống lại tinh thần tử bi hỉ xả của Đức Phật mà trước đây 2.511 năm, Ngài đã thông suốt và quang tỏ.

TRONG NĂM TỚI vận động bầu cử TỔNG-THỐNG MỸ?

★ Quân lực Đồng Minh lập phòng tuyến ở ngay phía Nam khu phi Q.S.

HOA THỊNH ĐỐN (Reuter).— Ký giả Stewart Alsop hôm 22-5 cho rằng tướng William Westmoreland, tư lệnh quân lực Mỹ ở Việt Nam đã nói với tổng thống Johnson rằng ông không thấy gì cần trở việc rút lui bớt quân lực Mỹ, có thể là 50.000 người, vào năm tới khi cuộc tuyển cử tổng thống sẽ được tổ chức.

Alsop viết trên báo Saturday Evening Post rằng tổng thống đã nghi đến những tin báo như ông Johnson loan tin giảm quân 50.000 sắp được triệu hồi và thêm nữa sau nầy vào giai đoạn quan trọng nhứt cuộc vận động bầu cử tổng thống.

Tác giả viết cho rằng tin là tổng thống Johnson đã nắm nắm một lời cam kết của tướng Westmoreland rằng một khi sự mạng của ông thực

xem tiếp 9 trang 4

THÊM 1 PHI CƠ MIG 21 HẠ HẠ Ở CẦN HÀ NỘI

☆ 3 phi cơ Hoa Kỳ rơi ở Bắc Việt

SAIGON.— Theo phát ngôn viên quân sự Hoa Kỳ cho biết trong ngày 22-5 vừa qua, các phi cơ F-105 của không quân Hoa Kỳ đã hạ được thêm một Mig 21 của BV

xem tiếp 15 trang 4

LỰC LƯỢNG Hòa-Bình Quốc tế có thể sang Việt Nam sau khi ngừng c[illegible]

ONTARIO (Reuter).— Hôm 23-5 trong một cuộc phỏng vấn và tuyên truyền bình tại đây, ngoại trưởng Gia Nã Đại Paul Martin nói rằng lực lượng gìn giữ hòa bình quốc tế sẽ được yêu cầu sang Việt nam khi ngừng xung đột.

Ông nói rằng việc nầy có thể được thực hiện với sự bảo trợ của LHQ hay các nước ký kết Hiệp định Genève.

Ông nhấn mạnh đây sẽ là một hoạt động lớn lao hơn của nỗ lực bảo vệ hòa bình từ trước đến nay.

Ngoại Trưởng Martin đã ca ngợi vai trò của lực lượng cảnh sát LHQ tại vùng biên giới Ai Cập—Do Thái thuộc Trung Đông.

HỌP KHOÁNG ĐẠI VÀO SÁNG 25-5 Q.H. SẼ THẢO LUẬN thông-điệp phúc nghị VỀ DỰ LUẬT BẦU TỔNG-THỐNG?

SAIGON.— Quốc Hội Lưu nhiệm sẽ họp khoáng đại vào lúc 9 giờ sáng thứ Năm 25-5-67, để tiếp tục thảo luận về các điều khoản của dự án luật bầu cử Thượng Nghị Viện.

Theo thông cáo của văn phòng Quốc Hội chương trình nghị sự của phiên nhóm kể trên sẽ gồm thêm phần thảo luận thông điệp thức nghị về dự luật bầu tổng thống và phó Tổng thống nếu có.

Quốc Hội đã biểu quyết xong các nét chính của dự án luật bầu cử Thượng Nghị Viện.

Quốc Hội sẽ bắt đầu thảo luận và biểu quyết từng điều khoản của dự án luật nầy từ phiên họp sáng thứ năm.

Qua những nét chính đã được Quốc hội biểu quyết chấp thuận, cuộc bầu cử Thượng Nghị Viện được ấn định vào ngày 17-12-67. Thành phần đắc cử vào Thượng Nghị viện sẽ gồm nào liên danh mỗi liên danh 10 người. Mỗi cử tri chỉ có thể bỏ phiếu cho một liên danh mà thôi.

Mỗi liên danh ứng cử sẽ phải kỷ quỹ 100.000 đ. và được ngân sách quốc gia đài thọ 5.000.000đ. chi phí vận động tuyển cử (nếu toàn quốc không có quá 18 liên danh).

Nếu liên danh nào không hội đủ 30% tổng số phiếu hợp lệ trên toàn quốc sẽ phải bồi hoàn công quỹ chi phí vận động tuyển cử về phần các đương sự.

SAU KHI NASSER RA LỆNH PHÒNG TỎA VỊNH AGABA

CHIẾN TRANH CÓ THỂ bùng nổ ở Trung Đông

Cấm di chuyển TRÊN SÔNG BẾN LỨC từ 6 giờ chiều đến 5 giờ sáng

TÂN AN.— Vì an ninh quận lỵ Đại đy Đỗ thiệu Mộ quận trưởng Bến Lức (Long An) vừa ra thông cáo cho biết, kể từ 19-5 quận sẽ có có các cuộc tuần tiễu trên sông Bến Lức và pháo kích tại các địa điểm xung yếu.

Vậy cấm ngặt các ghe xuồng từ 18 giờ đến 05 giờ sáng, không được đậu bến phần đất sở An Thạnh mà chỉ được đậu bến phần đất sở Vĩnh Lạng Phú, cùng quận. Riêng ghe xuồng có người ở phải đã đăn và không được di chuyển qua lại. Nếu không tuân sẽ không được bảo đảm về tài sản và tính mạng. (HT)

Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ khuyến cáo người Mỹ rút ra khỏi khu vực nguy hiểm

LE CAIRE (DPA).— Ngay sau khi tổng thư ký Liên Hiệp Quốc U Thant lên đường sang La Caire nhằm một sứ mạng hòa bình tỉnh, hình Trung Đông cực kỳ khẩn trương vào tối thứ Hai.

Ngài lên tuốc đại biểu đoàn quân đội Ai Cập tại bán đảo Sinai, tổng thống Gamal Abdel Nasser đã loan bảo phong tỏa vịnh Aqaba.

Vịnh Aqaba là cửa ngõ duy nhất của Do Thái ra Hồng Hải.

Trong lúc tổng thống Nasser tuyên bố một cuộc phong tỏa đã áp dụng đối với các tàu bè treo cờ Do Thái cũng như đối với các tàu ngoại quốc chở các hàng hoá chiến lược.

Tổng thống Nasser tuyên bố: Nếu Do thái muốn đe dọa chúng ta bằng khái khu vực ngày hiểm như Do Thái, Ai Cập, Syrie và Jordanie và bộ đã đề nghị những người đó lấy tại hoàn cước thêm viếng nếu có thể được.

Hiện nay, có lối 10.000 người Hoa Kỳ tại bốn quốc gia trong vùng nguy hiểm ở Trung Đông.

Chưa có lệnh nào truyền cho Đệ lục hạm đội Hoa Kỳ tại Địa Trung Hải nhằm tản cư các công dân Hoa Kỳ theo như các nguồn tin Hoa Kỳ cho biết.

Ông Nasser tuyên bố tiếp: «Hiện nay, chúng ta đối nhau trực tiếp với Do Thái muốn thử vận mạng mà không cần đến Anh và Pháp thì chúng ta sẵn sàng cuộc thử đó. Cả Do Thái sẽ không bao giờ được thấy tại vịnh Aqa!»

HOA THỊNH ĐỐN (AP).— Hôm thứ Ba, chính phủ Johnson rất quan tâm đến chiến tranh có thể bùng nổ tại Trung Đông.

Vì thế trong, bộ ngoại giao Hoa kỳ đã khuyến cáo các nhà du lịch, và các người Mỹ khác hãy rút ra khỏi khu vực nguy hiểm như Do Thái, Ai Cập, Syrie và Jordanie và bộ đã đề nghị những người đó lấy tại hoàn cước thêm viếng nếu có thể được.

Hiện nay, có lối 10.000 người Hoa Kỳ tại bốn quốc gia trong vùng nguy hiểm ở Trung Đông.

Chưa có lệnh nào truyền cho Đệ lục hạm đội Hoa Kỳ tại Địa Trung Hải nhằm tản cư các công dân Hoa Kỳ theo như các nguồn tin Hoa Kỳ cho biết.

ÂM SÁT TÁO BẠO TẠI TRƯỜNG THÁNH GIOAN ĐƯỜNG NGUYỄN TRÃI

1 giáo sư Mỹ bị bắn chết tại lớp học

ĐÔ THÀNH.— 1 vụ ám sát đã bắn của không bố đã giết người, trong lúc đang dạy học, tại trường trung tiểu học Thánh Gioan, ở 922 đường Nguyễn Trãi.

Nạn nhân là 1 Mỹ tiểu tên là Deanis Lee Halm 24 tuổi, ở quan cấp trung úy, tăng sự tại C.S.D bị bắn 2 phát trúng vào ngực chết ngay trong lớp học.

Cảnh sát tới nơi mở cuộc điều tra thì hắt ngu nhân được chở nhà xác bịnh viện Hoà Hảo khám nghiệm.

Theo nguồn tin cơ quan an ninh cho biết thì ông Giáo sư nầy, hàng ngày đến dạy Anh văn, trong lớp có 14 học sinh, 5 thiếu nữ và 9 thanh niên, trong một dãy lớp học, phòng thiết, trường nầy do linh mục Nguyễn Hi, làm hiệu trưởng.

Giờ nói trên giáo sư đang dạy

xem tiếp 12 trang 4

Bạn nhớ xem mỗi ngày nơi trương 2 NHỮNG BÀI ĐIỀU TRA PHÓNG SỰ HẤP DẪN

VC VI PHẠM 20 LẦN LÍNH HƯU CHIẾN 24 G. NHÂN NGÀY PHẬT ĐẢN

SAIGON.— Tin mới nhất cho biết, trong thời gian hưu chiến 24 giờ nhân ngày Phật Đản tính đến 21 giờ ngày 23-5-67 VC đã vi

xem tiếp 4 trang 4

GÁC LẠI

Xin các lại 1 ký Phóng sự Nỗi lòng người nghèo lãnh lương các anh đăng nơi trương 2 mỗi ngày.

ĐÊM LỄ PHẬT ĐẢN Đua xe gắn máy làm náo loạn công-lộ

50 THANH NIÊN VÀ XE GẮN MÁY VỀ BỐT

SAIGON.— Đêm 22 rạng 23-5 (đêm 14 rạng 15-4 âm lịch Phật Đản) nên giờ giới nghiêm được hãi bỏ. Nhân dịp nầy, thiếu thanh niên có xe gắn máy tụ họp tại công trường Diên Hồng (chỗ dụng lễ đài Quách thị Trang) để tham gia cuộc tổ chức đua xe gắn máy.

Có cả 50 thanh niên có mặt trong cuộc đua, họ cho xe chạy trên đường quanh công trường Diên Hồng, khoảng 2 giờ sáng. Tiếng động cơ nổ ầm ĩ, tiếng người nói lớn làm náo động người công lộ. Nhân viên cảnh sát quận II được lịnh đến nơi bao vây tốp thanh niên đua xe nầy

xem tiếp 0 trang 3

PHẢI CHĂNG VÌ TÌNH NHƠN BỎ RƠI? 1 Cảnh-sát công-lộ BẮN VÀO ĐẦU TỰ TỬ

ĐÔ THÀNH.— Vào lúc 6 giờ chiều 22-5, 2 tiếng súng nổ chát chúa, tại căn nhà số 5 đường Lê công Kiều.

Người hàng xóm liền chạy sang, thì thấy 1 cảnh sát viên công lộ tên là Nguyễn văn Hằng 31t tuổi nằm trên vũng máu.

Người chủ nuôi chó ông Hằng, tên là Quách văn Tuyến, nguyên cũng đường chạy tới nơi, chung hàng xóm phá cửa vào nhà, thấy cha thôi thở thở, liền chở tới bịnh viện cứu cấp, nhưng đi giữa đường bị tắt thở.

Cảnh Sát Đô thành tới nơi mở

XEM TIẾP D TRANG 4

HÔM NAY XEM TRƯƠNG 2 TIỂU NGẠO GIANG HỒ

Của: KIM DUNG

HÀN GIANG NHẠN Dịch thuật

CHUYỆN MỖI NGÀY

• MÁCH LẺO và LƯỠI LÊ phụ trách

Đâu phải dễ nuốt

Tiếp tục thuật lại những câu chuyện nghe lóm ở các quán cà phê trong mấy ngày nghỉ xả hơi, về cái môn bầu cử Tổng thống Hoa Kỳ, LL. xin viết lại đây một câu chuyện vui sau đây:

[illegible]

(Xem tiếp trang 4)

bình minh
CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM
Ngày 25-5-1967 — Trang 2

NHỮNG CHUYỆN VUI BUỒN tại nhà hát lớn Sàigòn

Bài 3.— Vài thí dụ về tài... «ăn nói» của dân biểu 1966

● bài của THÁI DƯƠNG

Trước khi đề cập tài «nói»...loạn của dân biểu 66 tại điện đô Q.H, mời bạn nào chưa tin mình xác rằng không phải tất cả 117ông nghị ...đều đần,

Nghĩa là cho được một số ít khá khá, vậy số ít ấy đông buồn nhiều... ...ác ý. Nói thì phải nói như vậy mà ta cen đọc giả cho là bịa đặt hoặc... «ăn theo» với QH

Cho thật ra kẻ viết bài nầy đã biết. đầu 117 ông nghị có đọc loại bài nầy, chắc chắn không có ông nào giận, giận cá, vì một lẽ đề hiển là chắc chắn không có ông nghị nào cho mình bị liệt vào phía «đần số» bết bài kia cả.

Và cũng vì các dân biểu nghĩ như vậy cho nên từ ngày QHLH khai đầu hợp tới nay, trước đây hoặc sau bao, bao chi thể tích đã điều các cụ nghị văn tre... như đã, không cần xét lại.

Nói đến tài nói... lập by của một số dân biểu trước hết lại phải «ca» một phái mỹ anh chị trong cơ quan Tổng Quản Trị phụ trách công việc «chuẩ» cho... suốn văn chương trong biên bản các phiên họp. Vì nếu đề ý nguyên văn thì chắt cha người đọc và phải lấy xe đẩu hợp tới nay, trước đây hoặc sau bao, bao chi thể tích đã điều các cụ nghị văn tre... như đã, không cần xét lại.

Nói đến tài nói... lập by của một số dân biểu trước hết lại phải «ca» một phái mỹ anh chị trong cơ quan Tổng Quản Trị phụ trách công việc «chuẩ» cho... suốn văn chương trong biên bản các phiên họp. Vì nếu đề ý nguyên văn thì chắt cha người đọc và phải lấy xe đẩu hợp tới nay, trước đây hoặc sau bao, bao chi thể tích đã điều các ông nghị phát ngôn bừa bãi dụng đâu nói đó. hết chấp ý nghĩa câu văn, lộn phẩu.

Thật ra không phải các cụ quá đần mà vì bọn... khóp khi lên mây vi ám và khi muốn trình bày một văn đề, hay góp một ý kiến bộ không biết sắp xếp để nói cho có thứ tự lớp lang,thành thử khả nghe và có khi sai ý muốn... nói cha điên già.

Người ta có một số ông nghị vì không quen ứng khẩu thành văn nên lo xa, sự sắp làm trò cười cho «quí bạn đồng viện» đành soạn trước một bài diễn văn để đọc cho... sai Nhưng khổ nỗi vì muốn được... đọc phải ghi tên trước và khi đọc mới lên diễn đàn thì, bởi ở vì xét lâm sao, những ý kiến «hay» đã có người nói rồi hoặc cuộc thảo luận của Q. H. đã đổi chiều loãc sang khía cạnh khác, thành thử diễn giả bị kẹt... bài diễn văn trở thành... lăng nợ. Đó là chưa kể một số chẳng ít dân biểu chẳng thèm có ý kiến, suốt thời gian thảo hiến, không bao giờ lên mây vi ám, cho có lên thì lớp lại ý kiến người khác ở rồi kết luận : « tôi xin đồng ý với ông bạn X,Y vv.» Ôi... giỏi ở đâu... biết 1966.

Mặt dân biểu đã lưu ý QH « coi chừng» trường hợp mai đây các thị xã sẽ lớn trở thành «Đô thành» hết thì sao ? Ý kiến nầy được phái biểu QH thảo luận việc bầu Đô Trưởng, Và có 1 dân biểu đề nghị nghỉ vào Hiến Pháp : «Tổng thống VNCH là tư lịnh tối cao của Quân Đội Đông Minh».

Ghé qua chưa ? Ý của điển giả muốn Tổng Thống trong lai rẻ được làm Tư lịnh tối cao của các lực lượng đồng minh tham chiến ở Miền Nam Việt Nam. Đây I dân biểu 66 đã gồm là vậy đó. Số tới những lời lẩm lớn « của các dân biểu khi đại » đối tượng » ăn nói.

(còn tiếp)

ĐÁNH GIẶC THỐI NÁT VÀ THAM NHŨNG

Bài 3.— Nạn bè phái là... biên thân của thối nát tham nhũng

Bài của LÊ HIỀN

Trong 2 số báo qua, chúng tôi đã đề cập thực trạng thối nát và tham nhũng đai dẳng trên 10 năm nay ở đất nước nầy.

Chẳng lẽ trong 14 triệu dân miền Nam, người dân lương thiện không có được một số... quan thanh liêm, trong sạch sao ?

Chắc chắn là phải có rồi. Nếu không, đất nước nầy sẽ đi về đâu ? sự kinh của các chiến sĩ quả là vô bổ đối với... tai trời ách nước ấy.

Nhưng, nếu có, chỉ là một số quá nhỏ nhoi... quan thanh-liêm và trong sạch. Vài con ến không kéo lại được mùa Xuân.

Hơn thế nữa, chưa chắc đứng trước đám giặc thối nát tham nhũng bành trướng, các ông quan... trong sạch ấy lại được yên thân khi họ biết được những người chung quanh đã xâu... bàn tay nhơm nhúa quá nhiều.

Như vậy là cái tối thiểu số những ai muốn thật thà làm việc giúp dân, giúp nước, có thể bị bọn thối nát tham nhũng tìm cách chèn ép, quất cho sụm không còn ngóc đầu nổi nữa. Đó chỉ mới nói tới cái « tội » ...vô-tình quá nhiều, chứ đứng nói chi đến việc họ nhũng tay vào công cuộc thanh trừng để trong sạch hóa guồng máy nhà nước.

Tình trạng ấy cho thấy rằng bọn tham nhũng thối nát hàng gốc từng tác oai tác phúc ở đất nước nầy, không phải là hạng tư mơ, xoàng xĩnh.

Nó có cầu... hệ thống tx trên xuống dưới. Bọn người nầy muốn thụ hưởng trên xương máu của đồng bào, muốn «ngồi mát ăn bát vàng », lẽ dĩ nhiên họ phải kéo bè kết phái, để cùng cố thế lực, địa vị.

Họ không đại dột gì «làm ăn» đơn độc, chẳng chia xớt «áp phe», tiền bạc» cho những cái... gốc to lớn hơn họ.

Vì thế, mỗi khi phát hiện phui một cái vụ thối nát thamnhũng nào, mấy ông có trách nhiệm phải «ôn» nhứt là cái món... đó gốc. Những ông nầy phải thà... ra đa mớ một cuộc điều tra khá kỹ lưỡng, hồng chứng cớ kỹ hơn các sĩ quan tham mưu điều tra địa hình, nghe họ... «xô» ra có nữa cho mà xem.

Thực trạng đau lòng nầy cho cho thấy rằng việc kết bè kéo phái của bọn thối nát thamnhũng còn gây ra tình trạng chia rẽ trong bộ máy nhà nước.

Những kẻ có bè có phái có gốc có rễ, thường hiu hiu tự đắc coi trời không bằng hột tiêu. ngang nhiên bất chấp luật pháp, vì đã được sự «che chở» gần như công khai.

Trong khi đó, những «...thế cô» phái chịu cảnh nhục đời với cấp mắt... lầm lẽ, nếu không muốn ngoan ngoãn vâng lời những kẻ có bè phái.

Do đó chắc không một địa vật trước một trận đánh.

Lớp quý mà «sát phạt» ấu nhằm một quan thối nát tham nhũng có..., gốc rễ như gốc cây đa, thì có đường... bay chức, tiêu đời như chơi.

Ăn uống đầu không thấy, chỉ thấy tăng khi... đụng gốc phái chuốc lấy... đau thương. Như vậy thì cho hằng với hải nói gì trước trách nhiệm đương đầu trận giặc thối nát tham nhũng.

Cứ hỏi thăng những ông... quan nào dược xem là thanh liêm trong sạch, hoặc giả cứ «tâm thích» với những ai có trách nhiệm bài trừ tệ đoan tham nhũng thối nát, sẽ được người dân lương thiện nào lấy làm lạ khi có một cái vụ bị bứng, là tự nhiên. Vì, lẽ cũng đều bay tuốt. Và rồi chúng đó thì kể như... chấy nhà ra mặt chuột cả đám.

Tuy nhiên, lúc bọn thối nát tham nhũng còn có quyền trong tay, đó ai dám,,, hề mở hỗ răng, chỉ cần đại mồn đại miệng xỉ ra chút đính thôi, cũng đã bị bọn thối nát thamnhũng... bẫm thay rồi.

Thông thường, kinh nghiệm ở đời chứng minh rằng, với đã có tính trang,,, bứng gốc thối nát tham nhũng, cũng đã đánh tranh ăn với nhau mà thôi.

(còn tiếp)

DÂN MUỐN GÌ ?

Điều tra và thống kê rồi công bố tài sản của những viên chức có quyền theo bản quyết nghị chống thối nát tham nhũng của Hội đồng Dân quản.

TIN CẦN BIẾT

Nơi mục nầy, bạn đọc sẽ biết rõ những tin tức thời cế, tuyển chọn sao cho hấp dẫn những tin hữu ích cho mọi gia đình.

Kỳ thi Trung học chỉ dành cho học sinh không được nhà trường cấp chứng chỉ

SAIGON.— Bộ Giáo dục vừa cho biết chỉ các thí sinh không được cấp chứng chỉ Trung Học Đệ Nhất Cấp mới được dự kỳ thi Trung học mãn năm 17-8-1967.

Những học sinh đã được trường Trung học cấp chứng chỉ mà còn dự thi sẽ bị hủy bỏ kết quả kỳ thi và chứng chỉ trung học đệ nhất cấp do trường cấp sẽ bị thu hồi.

TÌN TỨC KHẮP NƠI

Bọn du đảng xóm «nghĩa địa Đô thành» lộng hành

SAIGON.— Lúc 6 giờ đêm 22-5, bà Hồ thị Hiu, ngụ tại đường Cây Mai, đi trên đường Lê văn Duyệt ngang nghĩa địa Đô thành, bị một tốp du đảng ở cạnh nghĩa trang đầu đường giựt sợi dây chuyền vàng trị giá 6/000 đồng, rồi tẩu thoát. Bà Hồ chỉ còn nước đi cọ bốt.

Người ta được biết bọn du đảng nầy rất lộng hành. Chúng đã tỏ chức để chờ những ai vào nghĩa địa đô thành viếng mộ thì đánh để giựt đồ trang hay xe đạp. Nhiều người bị chúng đánh có thương tích và giựt đồ đã trình nhà chức trách.

Cướp giữa chợ Saigon lấy trên 100,000 đồng

SAIGON.— Vào lúc 6 giờ chiều 22-5, cô Nguyễn thị Thầy 28t, nhà ở đường Trương minh Giảng, ra chợ Saigon mua đồ thành lình 1 tên cướp cạn cướp cái xách tay, trong 115.000 đồng bỏ chạy. Cô Thầy liền tới bót trình nhà chức trách.

Hối lộ cảnh sát, 1 nữ thương gia bị bắt

GIAĐỊNH.— Hồi 10 giờ đêm 22-5, nhà chức trách Gia định đã bắt và cáo buộc bà Nguyễn thị B, 45 tuổi, thương gia, 5 đường Chi Lăng đã lấy tiền hối lộ cảnh sát. Bà nầy cư tại hồi lộ cho cảnh sát viên Huyền vào 5h 45 vào 7.0. đồng, để yêu cầu hủ qua cho bà được tại 1 số hàn hóa bất hợp pháp.

VÀO THẾ-GIỚI CA NHẠC

Phóng sự của HH—LAN HÀ

(Tiếp theo)

II — Đánh rắng không thuần túy, nhưng việc làm đó đáng khen... vì có hiểu sự phối thái của ngành ca nhạc VN trở nên đồi dào, phong phú để tiến đến việc lớn mạnh. Còn hiện giờ hiện tình tân nhạc không che phép chúng ta lạc quan, ngược lại còn lo âu là khác. Tại sao phải lo âu ?

Điều đó rất dễ hiểu, vì một khi đòng hòa tân nhạc VN không là của VN nữa, Nó sẽ mất gốc, sẽ trở thành nhạc ngoại lai hoàn toàn từ căn bản.

Người ta còn một sự kiện đáng kể là vấn đề nhạc lai cảng: ba rọi đều mới đuổi chuột đã và đang xuất hiện trên vườn trái cây nhạc VN. Loại nhạc hòa tạp nầy không có tác dụng hiu ích «mở tế» nào ? trái lại còn làm hợc mình, tối hề cho người thưởng thức là khác.

Nói như thế không có nghĩa chúng tôi bảo thủ hay cực đoan.

(Xem tiếp trang 3)

Nguyên tác KIM DUNG — Dịch thuật HÀN GIANG NHẠN

TIÊU NGẠO GIANG HỒ

— SỐ 18 —

CHƯƠNG I

Cô gái bán rượu

Lâm bình Chi bị Vu nhân Hào đã một cước tế lộn đi, chẳng hầm khư gặp lớp ngộp bỏ dây dòng một bên định cho phụ thân đối đạp mấy cái xong, nó nhảy xổ vào đâu nữa.

Ngờ đâu tên đầu hoạn mặt choắt kia lại bịa chuyện ăn nói quàng xiên. Cả bảo chàng đến nhiều người vây đánh đã lá lão tuổi, lại còn nói bề thuốc độc vào rượu gì nữa. Chàng tức quá không chịu được liền quát lên.

— Mi nói thối lắm ! Ta với bác đã không thù oán lại chưa từng biết mặt nhau! Là lẽ không biết hãn là người phái Thanh Thành thì mưu đã sát hại bác lão làm khi gì ?

Cô kia vội giơ quạt lên xua lia lịa nói :

— Thưa lão ! Thầy lão ! Không ngồi được ! Mi đã không thù, không oán với Dư sư đệ, thì sao lại mạ phục bán người quan rượu hòm ba mươi tên vào tiêu đầu vào chay cờ ? Dư sư đệ ta thấy mi trên vai gió phong gin, nói con bài binh đánh mi ngã lăn ra, chỉ cho mi một bài học rồi tha mạng liền. Thế mà chẳng những mi không cám ơn, lo chuyện bão đáp, lại còn sai bọn tiêu đầu thù oán vào đánh Dư sư đệ...

Lâm bình Chi tức nhau vô vậy, lớn tiếng thét lên :

— Tế ra bọn Thanh Thành chẳng bao toàn là quân vô lại ngang chướng. Không kẻ gì đến lẽ phải trái !

Cô kia cười hề hề nói :

— Cực của đi tiện kia ! mi thoá mạ người ta chăng ?

Lâm bình Chi lại giơ lên quát lên :

— Ta thoá mạ mi thì đã sao ?

Cô kia gật đầu đáp :

— Mi cứ thoá mạ cho sướng miệng đi ! chẳng có gì liên can gì đến ta hết. Ta chẳng lấy thế mà quan tâm.

Lâm bình Chi nghe gã nói mấy câu nầy rất đỗi ngạc nhiên, vì nó ra người cực tiện lẫm của chàng.

Đặt nhiên chàng nghe đánh vù một tiếng. Cô người vợ tới trước vội chàng. Chàng toan vung tay trái đánh ra nhưng đã chậm mất rồi. Bịt tiếng bốp vang lên. Má bên phải Lâm bình Chi bị cái tát rất nặng. Mặt chàng nóy đom đóm, cơ hồ ngất đi.

Cô kia cứ động quyền vung tay lại. Cả phòng chưởng tay xong lên vô chỗ cũ, đưa tay sẽ lên mà lâm mặt giận quát hỏi :

— Thằng lỗi kia ! Đang nói mi đụng thế đánh người ta ? Ủi cha ! Đau quá ! Đau quá ! Ha ha ! ...

Vương phu nhân thấy con bị ai nhục, liền vung dao chém gã kia bằng một chiêu «Di hồn siêu thiên» vào chuẩn đích vào mình liệt.

Cô kia vội xô mình sang bên. Lưỡi dao chém trượt vô khoảng trống chỉ cách gã chừng đầy bốn tất. Cô giật mình kinh hãi, liền tất tiếng vang :

— Lão mụ mặt dầy nầy nữa ! Giết thiệt.

Cô không đám khinh địch, thế tay ra sau lưng rút lấy cây khuyên tiên. Cả thể Vương phu nhân phóng chiêu đau thứ hai tới nơi mới đúng khuyên tiên lên pháp kích.

Lâm chân Nam biết cục diện hôm nay không còn cách nào thu xếp được nữa. Liền chẳng kiên tiếc ít nói:

— Phái Thanh Thành muốn gây thù Phước Oai tiêu cục ? việc rất dễ dàng. Nhưng trong vô lâm sẽ có công luận ai phải ai quấy. Nào ! Xin mời Vu điển hộ !

Vu nhân Hào nhân lấy vô kiếm, rút kiếm ra đánh một một tiếng rõ lớp.

— Xin mời Lâm tổng tiêu đầu !

Lâm chân Nam bụng bảo dụ !

— Ta vâng mệnh Tăng Phong Kiếp Phép của phái Thanh Thành nhân danh lập viện mà tới. Sở dĩ kẻ hèn Tăng Phong Kiếm Pháp vô cùng mạnh như cây tăng, lại nhẹ như gió thoảng. Ta phải chiếm tiên sư mà thắng được.

Ông không khách khí gì nữa điểm mũi kiếm xuống rồi quét ngang một cái. Anh hạch quang đã tán mặt ra. Đó là chiêu «Quán tử tịch Địch» trong Tịch Tà Kiếm Pháp.

Vu Nhân Hào thấy thế kiếm cực kỳ hung mãnh, gã không dám đỡ gượng, lùng người đi tránh khỏi.

Lâm Chân Nam chưa nắm chiêu đầu đã chết đã phóng ra chiêu bổ hai là chiêu «Phá Quỷ Quyết Mục» Mũi kiếm nhằm đâm vào hai mắt đối phương.

Lúc nầy anh một trời chênh chếch chiếu vào rừng trúc, tay ấn vẫn nhanh nhẹn, nhưng nó chiêu vào mũi kiếm lấp lóng chẳng khác tuồi vô hồn gương lên cho gã hoa mắt lên.

— Vu nhân Hào la thảm !

— Hỏng rồi !

Gã nhảy lui hai phía sau. Trăng người đánh thình thình. Chiêu kiếm nào cũng nhắm vào chỗ gã hiểm yếu.

Lâm Chân Nam vừa thấy gã lui bước, liền vung kiếm lên. Vu nhân Hào lúc đó đã đánh chẳng nổi tiếng. Cạnh tay cả hai người cùng đã quá thấp !

Lâm chân Nam mừng thầm nghĩ bụng :

— Mình không kiếm phái Thanh Thành ghé gom thế nào, tế ra chỉ có vậy mà thôi.

Mấy hôm nay Phước Oai tiêu cục bị đối phương gây nên cuộc nào loạn thân sau qui khác, nên ông vẫn nơm nớp lo sợ. Bây giờ ông đã biết con mình gặt đúng phải con trai Dư thương Hải thì ngoài cách liều mạnh chẳng đến không chạy đường lối nào khác.

Lâm chân Nam hăng hái xông vào thành ra sự lực vô kiếm pháp cũng tăng lên mấy phần.

Vu nhân Hào lại nghĩ bụng :

— Tại sao chưa thấy mấy ghé gom lắm !

Vừa rồi gã đã Lâm bình Chi tên lộn đi, đã tưởng Lâm chân Nam chẳng chóng có chi đáng kể. Ngờ đâu vô thuật hai cha con tuy cùng một lối gia truyền, nhưng công lực sau mới thật mạnh mẽ vô cùng. Vì kinh nghiệm lâm đích của Lâm chân Nam so với Vu nhân Hào chẳng bao hơn nhiều.

Đến chiêu thứ chín, Vu nhân Hào mới sử chiêu «Tùng đào ký ẩn đã tạt chiêu 11?c của đối phương đâm tới, rồi mới ra chiêu phản kích.

Lâm chân Nam quát lên :

— Giỏi lắm !

Ông vung kiếm chém tới. Hai thanh kiếm chạm nhau đánh cỏ nang mặt tung rung rung.

Hai người cùng cầm thấy cánh tay tê nhức và đều lui lại 1 bước.

Vu nhân Hào khua trường kiếm khua thành đường vòng tròn rồi đợi nhiên đâm tới. Anh kiếm lên ra chiêu điểm. Mũi kiếm đâm vào bảy tâm chỗ.

Lâm chân Nam không biết đối phương đâm vào chỗ nào, nên không dám vung kiếm lên gạt mà chỉ lui lại một bước.

Vu nhân Hào thu kiếm về toàn đâm nữa, không ngờ Lâm chân Nam ra chiêu rất mau lẹ. Ông nhân một giây đối phương còn trù trừ để tấn công.

Một bên là tay lão luyện gồm ghê, một đăng chiêu kiếm rất tinh kỳ. Hai người chợt tiến chợt lui, qua lại hơn hai chục chiêu mà vẫn chưa phân thắng bại.

Bên kia Vương phu nhân cùng gã Phương nhân Trí đang thủ Bà mấy lần gặp nguy hiểm. Thanh kim đao bà vung lên tiên quân lấy. Mỗi đánh có vài chiêu mà hai lần xuýt nữa bà bị rớt mất binh khí.

Lâm bình Chi thấy mẹ nhân thân bị đuổi thế quá rối, chẳng vội vào phạm điểm chụp lấy chiếc ghế đẩu đập ngoài vô phía Phương nhân Trí.

Phương nhân Trí cười nói :

— Lâm thiếu tiêu đầu mà cũng đánh kiểu vô lại đó ư ?

Gã cảm cây nhuyễn tiên vung lên rồi quất xuống đánh chết một tiếng Lâm bình Chi bị một roi đánh trúng lưng khá nặng đau thấu xương cơ bắt không đứng vững. Nhưng chàng biết nếu mình mà ngã ra là cả hai mẹ con tới bị thương. Chàng nghiến răng nhịn đau lại giơ ghế lên nhằm đập xuống đầu Phương nhân Trí.

Phương Nhân Trí sở người đi tránh khỏi.

Lâm bình Chi giận như điên lên lại nhảy xổ vào. Đặt nhiên chàng chào lão đáo, không biết đã bị quân vô vô cái gì. Lập tức chàng ngã lăn ra Bỗng nghe cô tiếng người quát :

— Nằm xuống !

Một chân đạp lên người chàng. Tiếp theo trên lưng cảm thấy một mũi nhọn đi vào.

Lâm bình Chi chỉ thấy cất bụi mù mịt. Đồng thời mắc thân chàng thêm lên :

— Dương giết ! Đừng giết ! Đừng giết !

Chàng la hoảng thấy Phương nhân Trí quát :

— Cả người cùng nằm xuống !

Nguyên giữa lúc hai mẹ con Lâm bình Chi đấu với Phương nhân Trí thì sauđùng có 1 người lên tới đưa chân ra quét ngang khiến Lâm bình Chi bị té chân. Người nầy liền ấn đầu gối lên thay thế ra để vào lưng chàng.

Vương phu nhân thấy người bắt về Phương nhân Trí, tâm thần bà bối rối. Đao phép cùng sơ hở, liền bị cây nhuyễn tiên của đối phương quấn vào chân trái. Gã giật mạnh một cái rồi bương ra khiến bà bị té xuống tức khắc.

Phương nhân Trí chạy lại điểm huyệt hai người.

Người gặt ngã Lâm bình Chi chính là hán tử họ Giả đã động thủ đánh nhau với hai tên tiêu đầu trong quán rượu nhỏ người thành Phúc chau đã gọi Giả nhân Đạt, Gã cũng là đệ tử phái Thanh Thành, vô cùng được kẻ vào hàng thứ nhất.

Ngày thường Giả nhân Đạt vẫn bầu bạn với Dư nhân Ngạo. Hai người ăn uống với nhau. Cả những lúc đánh bạc, đang điểm cũng lẽo kẻ bạng ngày Dư nhân Ngạo bỏ, cũng nhau đến tỉnh Phúc Kiến.

Giả nhân Đạt cùng Phương nhân Trí kém chế được mạ con Lâm bình Chi rồi, từ từ tiếp đến phía sau Lâm chân Nam.

Lâm chân Nam thấy vợ con đều bị địch nhân hạ rồi thì trong lòng hình hài có cùng. Ông vung kiếm đâm vào vào lưng mấy thích.

Phương nhân Trí la lên :

— Vu nhân đệ ! Con của mày đuổi chuẩn đó.

Vu nhân Hào vội đâu bây giờ đã đâu đâm mà ra đường kiếm của đối phương. Gã thì trên Tăng Phong kiếm nổi lên một mũi lạ. Nhằng hoàn bạch quang lấp lóng bao vây lấy Lâm chân Nam vào trong vòng ánh kiếm.

Lâm chân Nam thấy mình bị ba người bao vây không còn lối rút lui, Ông cố trấn tinh tâm thần, thấy chiêu nào gặt chiêu ấy.

Đặt chiêu cùng mất hoa lên tường như có hàng mười mấy thanh kiếm từ bốn mặt tám phương phóng đến tới tấp. Ông vội vung kiếm thành đường vòng tròn để bảo vệ thân thể.

Vu nhân Hào quát lên :

— Nay !

Đâu gã bên phải Lâm chân Nam bị trúng kiếm nhói ra, chân phải khòng vững xuống ông lập tức nhảy vọt lên :

Vu nhân Hào phóng kiếm ra đâm. Mũi kiếm đã trở vào trước ngực gã.

Bỗng nghe Giả nhân Đạt lớn lên :

— Vu điển đệ ! Chiêu ! Lưu tình cho người ! Cho tôi xin !

Xem chừng ai đã là đệ tử phái Thanh Thành thì tuy không sử được chiêu nầy, nhưng thấy người ta phóng ra liền biết ngay lập tức.

Lâm chân Nam buông tiếng thở dài, lượng thanh trường kiếm trong tay bi, nói :

— Các người hãy thủ chung ta mau lẹ đi !

Bỗng nghe tiếng lòng đồ nhỏi, thì ra bị Phương nhân Trí đang cầm quạt điểm huyệt :

Gã vừa điểm huyệt vừa nói :

— Cái gì mà mau lẹ với chẳng mau lẹ ? Trong thiên hạ sao lại có chuyện dễ dàng thế được ? Người phái lên nói Thanh Thành đề yết kiến sư phụ ta đó.

Lâm chân Nam nghĩ bụng :

— Bọn chúng cùng nhau đến Phúc kiến để chết mất con trai sư phụ, đi nhiều thương cực ba người nhà mình lại đưa về Tô Xuyên phục mạng sư phụ. Chúng chưa hề sát bọn mình ngày tết chuyện đi Thanh Thành nầy dường xa muôn dặm, biết đâu chẳng có cơ hội thoát thân.

Giả nhân Đạt tay vô cùng lẹ lẽn sau lưng Lâm bình Chi nhắc bổng chàng lên rồi vừa tát vào mặt chàng hai cái thật mạnh. vừa thóa mạ :

— Con thó nầy ! Bắt đầu từ hôm nay, mỗi ngày lão gia đánh mi mười lần lấn xuất đực đường từ đây lên đến nơi Thanh Thành tính Tô Xuyên, đánh cho cái bộ mặt xinh đẹp của mi biến thành mặt con chó.

Lâm bình Chi biết mình đã lọt vào tay địch nhân thì rất đỗy sẽ bị chúng hành hạ lăng nhục so với chết còn đau khổ gấp ngàn lần.

Lúc nầy người chàng không nhúc nhích được. Đang con giận như điên lên chàng ngậm một bông nước miếng nhổ mạnh qua. Hai người chỉ cách nhau chừng hơn một thước, Giả nhân Đạt không kịp né tránh.

«Bốp» một tiếng ! Nước miếng trúng vào mũi gã.

Giả Nhân Đạt tức giận đến cực điểm liền quát ngay Lâm bình Chi xuống đất rồi vung chân đá vào lưng chàng mấy cái.

Phương nhân Trí cười nói :

— Đã rồi ! Thế là đã rồi ! Người đã chết gã thì vẫn phức tính với sư phụ làm sao ? Thằng lỗi nầy bất quá chỉ như một Cô gái. Gã chịu không nổi những thói quyền quyền của người đàn.

Giả nhân Đạt tức giận vô cùng.

Ta nên biết vô nghệ Giả nhân Đạt đã tên thường mà nhân cách lại đê hèn. Sư phụ đã nhiều lần ngăn gã nó anh em đồng môn cùng đồng thường gã. Trên nói Thanh Thành chỉ một mình Dư nhân Ngạo là một điểm tựa vững như núi cao gã. Thế mà Lâm bình Chi đam chết mất điểm tựa đó rồi thì lâm gì gã chẳng cầm bạo thêu vương ?

Giả nhân Đạt nghe Phương nhân Trí nói vậy, gã không điểm đã nữa, chỉ nhổ bọt rồi vào mặt Lâm bình Chi cho hả giận.

Phương nhân Trí lại nói :

— Chẳng ta ăn cơm đã rồi rồi hãy đi ! Giả sư đệ ! Phiền sư đệ đi nấu cơm.

Giả nhân Đạt đáp :

— Được rồi !

Gã đối với vị sư huynh nầy không dám trái lời bao giờ. Hồng chi lão mụ Dư nhân Ngạo bị hại giữa lúc gã đi kết bè. Mặt lá gã không đủ sức bảo vệ cho Dư nhân Ngạo, hai là lúc lâm nguy gã lại bỏ trốn thoát thân. Nhất định gã sẽ bị sư phụ trừng trị. Gã liền nảy ni hai gã bọ Phương và bà Vu để khi về chân Tăng Phong chưởng sẽ cho đỡ gã. Đường nói bảo gã thôi cơm mà đã có bắt gã làm việc gì khó khăn gặp nước, gã cũng chẳng dám từ chối.

Giả nhân Đạt đem cơm xong rồi, chặt gân tay ba người bọn chúng đi rồi lấy cây nhuyễn tiên của ta mà xuyên vào xương tỳ bà của bọn chúng như một xâu cua thì chúng còn chạy đâng trời.

Lâm chân Nam nghe Phương nhân Trí nói vậy cơ hồ ngất đi. Ông nghĩ bụng.

Nếu chúng mà chặt gân tay thì từ nay thành ra phế nhân. Dù đọc đường có trốn thoát được, nhưng sống cũng chẳng còn sinh thú gì nữa. Giả bọ Phương nhân Trí nói thế mà lại hiểu rõ ta đọc địa ?

Lâm bình Chi lóa tiếng thóa mạ rồi la lên :

— Bọn mi có giỏi thì giết ba người chúng ta đi ! Còn dùng những cách mạ quỉ để hại người thì chỉ là những hành động đê hèn của bọng người Cực trên chốn giang hồ.

Phương nhân Trí cười hềnh hệch nói :

— Vu sư đệ ! Thằng lỗi lộn giống nầy còn mở miệng thóa mạ một cái nữa nên bà ta sẽ tìm phân trâu bò phân chó nhét vào miệng nó.

Cau mày quả nhiên công hiệu. Lâm bình Chi tức giận đến ngất đi mấy lần nhưng chẳng dành ngậm miệng không đáp thóa mạ một câu nào nữa.

Phương nhân Trí nói hết câu mày đến câu khác để mà mai chửi. Vu nhân Hào cặp lông mày nhăn tít lại mà nghe chứ không nói câu nào. Thình thoảng gã lại nói một tự cười. Trong lòng gã đang mải mê lý tưởng cuộc đấu kiếm với Lâm chân Nam vừa rồi. Từng chiêu chiêu ra trong đầu óc gã.

Hồi lâu Giả nhân Đạt đem cơm cơm canh lên nói :

— Ăn đi đã con gà mái cũng không có Chúng ta cắt lấy miếng thịt rồi mới bàn lùng nói ?

Phương nhân Trí nói :

— Được lắm ! Thằng nhỏ lộn giống nầy thịt trắng và mềm, chắc còn ngon hơn thịt bò thôi. Có điều đáng tiếc là đây không có rượu.

Bỗng nghe trong lớp có thanh âm thiếu nữ trong trẻo vang lên :

— Các vị lão gia muốn thứ rượu gì ? xin cho gọi.

Bà người cùng đều sững sốt ngẩng nhìn về phía sau thì thấy một vị cô nương đo tuổi từ trong bếp đi ra. Tay cô bưng một chiếc khay gỗ. Trên khay đặt một hũ rượu và ba cái chén.

Cô nầy cúi đầu xuống sương cung nhiều lễ bước ra ngoài.

Hai gã Phương, Vu cảm tay cô liền bỗng người lên :

— Cô bé cầy ở đâu đến ?

Xem chừng ai đã là đệ tử phái Thanh Thành thì tuy không sử được chiêu nầy, nhưng thấy người ta phóng ra liền biết ngay lập tức.

Lâm chân Nam buông tiếng thở dài, lượng thanh trường kiếm trong tay bi, nói :

— Các người hãy thủ chung ta mau lẹ đi !

Bỗng nghe tiếng lòng đồ nhỏi, thì ra bị Phương nhân Trí đang cầm quạt điểm huyệt :

Gã vừa điểm huyệt vừa nói :

— Cái gì mà mau lẹ với chẳng mau lẹ ? Trong thiên hạ sao lại có chuyện dễ dàng thế được ? Người phái lên nói Thanh Thành đề yết kiến sư phụ ta đó.

Lâm chân Nam nghĩ bụng :

— Bọn chúng cùng nhau đến Phúc kiến để chết mất con trai sư phụ, đi nhiều thương cực ba người nhà mình lại đưa về Tô Xuyên phục mạng sư phụ. Chúng chưa hề sát bọn mình ngày tết chuyện đi Thanh Thành nầy dường xa muôn dặm, biết đâu chẳng có cơ hội thoát thân.

Giả nhân Đạt tay vô cùng lẹ lẽn sau lưng Lâm bình Chi nhắc bổng chàng lên rồi vừa tát vào mặt chàng hai cái thật mạnh. vừa thóa mạ :

— Con thó nầy ! Bắt đầu từ hôm nay, mỗi ngày lão gia đánh mi mười lần lấn xuất đực đường từ đây lên đến nơi Thanh Thành tính Tô Xuyên, đánh cho cái bộ mặt xinh đẹp của mi biến thành mặt con chó.

Lâm bình Chi biết mình đã lọt vào tay địch nhân thì rất đỗy sẽ bị chúng hành hạ lăng nhục so với chết còn đau khổ gấp ngàn lần.

Lúc nầy người chàng không nhúc nhích được. Đang con giận như điên lên chàng ngậm một bông nước miếng nhổ mạnh qua. Hai người chỉ cách nhau chừng hơn một thước, Giả nhân Đạt không kịp né tránh.

«Bốp» một tiếng ! Nước miếng trúng vào mũi gã.

Giả Nhân Đạt tức giận đến cực điểm liền quát ngay Lâm bình Chi xuống đất rồi vung chân đá vào lưng chàng mấy cái.

Phương nhân Trí cười nói :

— Đã rồi ! Thế là đã rồi ! Người đã chết gã thì vẫn phức tính với sư phụ làm sao ? Thằng lỗi nầy bất quá chỉ như một Cô gái. Gã chịu không nổi những thói quyền quyền của người đàn.

Giả nhân Đạt tức giận vô cùng.

Ta nên biết vô nghệ Giả nhân Đạt đã tên thường mà nhân cách lại đê hèn. Sư phụ đã nhiều lần ngăn gã nó anh em đồng môn cùng đồng thường gã. Trên nói Thanh Thành chỉ một mình Dư nhân Ngạo là một điểm tựa vững như núi cao gã. Thế mà Lâm bình Chi đam chết mất điểm tựa đó rồi thì lâm gì gã chẳng cầm bạo thêu vương ?

Giả nhân Đạt nghe Phương nhân Trí nói vậy, gã không điểm đã nữa, chỉ nhổ bọt rồi vào mặt Lâm bình Chi cho hả giận.

Phương nhân Trí lại nói :

— Chẳng ta ăn cơm đã rồi rồi hãy đi ! Giả sư đệ ! Phiền sư đệ đi nấu cơm.

Giả nhân Đạt đáp :

— Được rồi !

Gã đối với vị sư huynh nầy không dám trái lời bao giờ. Hồng chi lão mụ Dư nhân Ngạo bị hại giữa lúc gã đi kết bè. Mặt lá gã không đủ sức bảo vệ cho Dư nhân Ngạo, hai là lúc lâm nguy gã lại bỏ trốn thoát thân. Nhất định gã sẽ bị sư phụ trừng trị. Gã liền nảy ni hai gã bọ Phương và bà Vu để khi về chân Tăng Phong chưởng sẽ cho đỡ gã. Đường nói bảo gã thôi cơm mà đã có bắt gã làm việc gì khó khăn gặp nước, gã cũng chẳng dám từ chối.

Giả nhân Đạt đem cơm xong rồi, chặt gân tay ba người bọn chúng đi rồi lấy cây nhuyễn tiên của ta mà xuyên vào xương tỳ bà của bọn chúng như một xâu cua thì chúng còn chạy đâng trời.

Lâm chân Nam nghe Phương nhân Trí nói vậy cơ hồ ngất đi. Ông nghĩ bụng.

Nếu chúng mà chặt gân tay thì từ nay thành ra phế nhân. Dù đọc đường có trốn thoát được, nhưng sống cũng chẳng còn sinh thú gì nữa. Giả bọ Phương nhân Trí nói thế mà lại hiểu rõ ta đọc địa ?

Lâm bình Chi lóa tiếng thóa mạ rồi la lên :

— Bọn mi có giỏi thì giết ba người chúng ta đi ! Còn dùng những cách mạ quỉ để hại người thì chỉ là những hành động đê hèn của bọng người Cực trên chốn giang hồ.

Phương nhân Trí cười hềnh hệch nói :

— Vu sư đệ ! Thằng lỗi lộn giống nầy còn mở miệng thóa mạ một câu nữa nên bà ta sẽ tìm phân trâu bò phân chó nhét vào miệng nó.

Cau mày quả nhiên công hiệu. Lâm bình Chi tức giận đến ngất đi mấy lần nhưng chẳng dành ngậm miệng không đáp thóa mạ một câu nào nữa.

Phương nhân Trí nói hết câu mày đến

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

CHUYỆN TUỔI THƠ

Dì Nén

của TÂM ĐẠM

1

Dì Nén nằm trên giường, chiếc mền đắp ngang r. ực. Mắt Dì đang dăm dăm nhìn lên nóc mùng. Có vẻ mệt mỏi, bơ phờ. Tóc dì ướt rũng, trùm trong chiếc khăn lộng...

Tôi đứng lặng im ở ngưỡng cửa nhìn dì ! Tôi muốn được nhìn hai lâu và không bị bắt gặp. Từ lâu rồi, không hiểu tại sao tôi lại thích nhìn những người bịnh, nhứt là khi người bịnh ấy con gái ! Họ có vẻ gì yếu đuối, mềm mại, hèo xảo như một cánh hoa, sau một cơn mưa dầm năm xác xơ trên mặt đất...

Phải chi dì Nén chết ! Dì cũng sẽ nằm im và bất động như vậy ! Tôi sẽ khóc dì, khóc thật nhiều và giữ mãi hình ảnh của dì, của phút này trong tâm tưởng tôi...

Chiều dì xuống hồ liên ngoài. Ánh sáng mờ. Căn phòng đầy bóng tối. Những nơi có mảu trắng như mùng như những áo quần, trông hệt ra như những bóng ma. Tôi muốn bước đến và thập cho dì, bắt ngọn đèn cây ở bốn góc giường ! Phải là thứ ngọn đèn cây trắng như tôi đã có dịp thấy ở nhà thờ.

Tiếng muỗi bay vo ve ở góc phòng. Hơi đất lạnh từ nền nhà bốc lên lạnh toát. Một chú chuột chạy hoảng xô vào góc nhà, gây thành tiếng động.

Dì Nén giựt mình quay thấy tôi, mặt dì có hơi biến sắc, rồi tỉnh lại ; dì mỉm cười, nụ cười đã cuối lúc tôi từ phút đầu ấy giờ đây càng quyến rũ tôi hơn trên khuôn mặt một người bịnh. Dì hỏi :

— Lâm làm gì đó ?

Tôi bước đến bên giường, muốn leo lên giường rút vào nách dì như đã từng rút vào nách mẹ, mỗi khi mẹ bịnh. Đó cũng là một loại dam mê của tôi ! Không bao giờ mẹ bịnh mà tôi không đòi nằm chung giường, để rút vào nách mẹ. Ba hết sức cấm cản, bảo như vậy không tốt, coi chừng bị lây bịnh. Nhưng khi vắng ba là tôi lén vào nằm với mẹ. Mẹ thương tôi nên không bao giờ đuổi tôi đi.

Tại sao tôi không thể làm vậy với dì Nén ? Tôi đo dự đáp :

— Lâm vào thăm dì.

Dì Nén xích vô trong nhường chỗ trống ở cạnh giường tiếp :

— Lâm ngồi lên đây. Nằm trong nầy một mình, buồn quá.

Tôi chầm rãi, sự sệt. Sao lại sợ sệt ? ngồi lên giường. Dì Nén cười :

— Lâm cứ ngồi đây đi. Nầy giờ Lâm làm gì ?

— Lâm buồn lắm, Lâm ra sau hè ngồi.

— Sao lại buồn ?

— Người ta không cho Lâm Pão với Dì !

Dì Nén mỉm cười vuốt tóc tôi, khi tôi đã ngồi bên cạnh. Bàn tay mềm mại với những ngón thon nhỏ của dì, chạy dài xuống mắt, xuống vai tôi, Tôi đưa tay nắm lấy tay dì. Hai bàn tay dùng lại bốp chặt. Hai đồng mầu như muốn chan hòa cho nhau.

Cả bầu trời của một miền quê im ả vào buổi chiều như đồng lòa với chúng tôi trong sự im lặng khó giải thích nầy.

Bỗng tôi quay sang hỏi :

— Dì có giận Lâm không ?

Dì Nén hỏi lại :

— Sao lại giận Lâm ?

— Hồi nầy Lâm làm dì té xuống sông !

Dì Nén lắc đầu ;

— Không,

— Lâm sợ dì chết quá.

Dì Nén lại cười, ánh mắt lấp lánh vui tươi-

— Sợ thiệt hả ?

(Còn nữa)

Sáng tác HAY

Tình người lính trẻ

O MỸ LỆ HỒNG

(Văn nghệ hoa trắng)

Lả bao tôi đã ra đi rồi đó. Một đêm đi theo tiếng gọi tình yêu. Một đêm đã chấp nhận cuộc hành trình dài dăng đẳng. Mà tôi là kẻ tiền đưa. Một cuộc tiễn đưa đầy nước mắt.

Bây giờ cầu gác sáy. Chỉ còn tôi và Vũ không biết trong hai chúa Ai sẽ làm cuộc tiễn đưa ?..

Kể ra thì Phong đã yêu phận rồi đó cuộc đời nó ngẫu nghĩ, nên chúng tôi đành để từ thảo mang nỗ đi. Lũ bạn còn lại nghe niềm thương tiếc u hoài.

Rồi Thanh lại tiếp nối. Nhưng nó may mắn hơn lũ bạn trong bầu đưa. Nó được vợ đẹp. Con nhà giàu. Và nó không đi lan vẫn có những sung sướng hạnh phúc. Đã có nó quay lưng đi mất. Vẽ với không trở mở rộng. Cuối cùng vẫy tay chào kỷ niệm sau lưng.

Thế là... các gác bây giờ chỉ còn tôi và Vũ Nhiều đêm ngồi bên gối thuốc là cà phê đen.

Hai đứa nhìn từng đợt khói thuốc bay trắng xóa mà suy tư về cuộc đời. Trong hai đứa, mỗi người đều mang riêng tâm tư đau thương.

— Cha Vũ chết thuở nhỏ lên mười, Rồi mẹ Vũ tái giá. Nhưng vẫn nuôi con và cho ăn học đầy đủ như bao đứa trẻ khác. Nếu cuộc đời cứ trôi chảy êm đềm Thì Vũ đâu có hội ngộ với tôi Vì bao nhiêu chuyện buồn thương cứ tàn phá hết sức người. Thế là mẹ Vũ nhảm mắt. Để lại một mình Vũ sống lơ vơ không còn tình thương không có bàn tay mẹ hiền nâng niu trìu mến. Với i người cha ghẻ không nghĩa. Vũ. đành sống nhờ vào những tiền gửi Nhưng buồn thay ! ! Những tháng bạn của Vũ tay thương nó — thương cho bước cảnh không may của bạn. Biết làm sao đây. Khi còn tùy thuộc vào gia đình..

Bảnh xe đạp mình như thúc đẩy cho chúng tôi gặp nhau. Và kết thành lũ bạn.

Phong trọ chung với tôi trong hẻm cả. Rồi Thanh, và cuối là Vũ. Phong đã đến trước và Phong mang hành trang đi trước..

Ngày Phong đi. Cũng như Thanh đến ... theo ở tôi một nửa linh hồn. ... Lê ở Pho g đi ám thăm hơn. Tôi đã lấy nước mắt làm bạn trong cuộc đời chạt tế. Nhưng đêm đêm trăng ngồi khóc cho thân phận. Cho Quê hương. Cho bè bạn. Rồi tôi tự hỏi : «Khóc đêm bao giờ ngưng chấp thở của con tim.» Sự thật thì tôi không biết phải trả lời sao. Đã có lần tôi tự hỏi hoài thân xác. đường như định mệnh không muốn bắt tôi phải sống.

«O»

Hai tiếng đại bác từ nơi tiền tuyến vọng về. Làm Vũ thức giấc. Nó đến bên tôi. Giọng cón ngày ngủ.

— Giờ mấy thức khuya quá vậy Giờ nầy chưa ngủ — đừng phí sức quá, mà khỏi cho tao đó ngáy. Tôi im lặng không đáp. Vũ tiếp :

— Mầy có nghe gì không ?

— Tiếng nổ của đại bác.

Vũ chỉa bao thuốc trước mặt tôi.

— Hút đi.

Hai đứa trầm ngâm. Nghĩ thà từng đợt khói thuốc.Rồi lau Vũ mới lên tiếng đi. Bắt chợt Vũ nhìn thẳng vào mặt tôi. Giọng trang nghiêm :

— Tao có một quyết định...

— Gì thế. Nói đi. Tao chờ nghe đây. Phút êm lặng trôi qua... Vũ vẫn chưa lên tiếng. Qua Ánh sáng của nhọn đèn dầu tôi thấy rõ gương mặt đanh thép của bạn ?

Vũ lại nhìn tôi. rồi đưa tay nói :

— Chắc tao phải đi nhậy « ! Mầy bằng lòng theo tao chứ ? Không phải lối đi tìm yên vui cho cá nhân đâu. Mà đi vì kiếp trai thời loạn.

—Thế ! ! Con gì bỗng vẫy là tao theo hết mấy hai tay.

— Nhưng mầy có theo tao không đi !

— Nhưng nếu không ?

— Thì tao một mình vậy. Vì tao chọn sẵn một hướng đi cho mình là Quê hương đó !

— Tao cũng thế đó Vũ. Tao nghĩ lâu rồi. mà chưa tiện nói ra. Hôi nay tao muốn thử mầy.

Thế thì hay lắm. Vũ reo lên. Và Vũ kéo tôi đến giường ghì chặt lấy tôi. Như người tình trong đêm...

Ngoài kia súng nổ vang rền giữa màn đêm u tịch,

Thế là tôi và Vũ bắt đầu cuộc đời mới... Với trình độ học vấn tôi và Vũ có thể theo khóa hạ sĩ quan.

Sau bao năm tập luyện. Chúng tôi rời quân trường với cấp bậc trung sĩ. Nhưng buồn thay. Mỗi đứa lại một nơi. Dầu cho tận tiền đều xa xôi bẻo lánh nào đi nữa Thì Vũ có thể theo đôi nhau lánh nhưng tin chiến sự.

Cuộc đời quân nghiệp kẻ cũng thế !! Tha hồ đi trong sương gió. Những buồn chiều tà ngồi bên sườn núi cho lên tới cùng các chiến hữu uống cạn bao nhiêu ly rượu sầu bạt tráng. Rồi kẻ cho nhau nghe những mẩu chuyện vui buồn. Bù lại những ngày gian lao bằng rừng rượu ấy. Cuộc đời lính chiến những giờ phút kỳ thật sung sướng Khoái hoạt nào là tiết. Nhưng có điều rất tiếc, là không có Vũ bên tôi..

Rồi ba năm sau...

Một buổi chiều giữa lúc tôi cùng các bạn Chiến hữu dừng chân tại cầu cư sau bao nhiêu ngày quết sạch lo giặc ra khỏi vùng đất nầy. Cấp chỉ huy của trung sĩ Vũ tin cho tôi biết... La Vũ đã đến xung sự nước. Tôi nghe bão lũ nổi dậy trong lòng. Và nước mắt từ đâu tuôn dầm dề.

Và ở! I hết rồi đó, Cuộc đời chỉ hai đứa mà mấy nơi rời bỏ ra đi. Một người sống duy nhứt trên đời. hãy giờ nó theo mấy trẻ vô lòng đất lạnh. Và ! tai sao mấy không còn lại với tao hả Vũ ? Sao mấy tìm lặng không cười với tao đi Vũ ? Vũ ơi ! tao thương mầy cũng như thương tao. Hai đứa bỗng một ý nghĩ. Bây giờ mấy đã yên ngủ một giấc ngủ nghìn thu.

Hãy tiếp nhận tình thương lần thứ nhất và cũng lần sau cùng ở tao nhé Vũ. Vũ ơi ! Trước khi nhắm mắt mà taokhông được bên mầy—để vuốt mặt mầy lần cuối. Không được nhỏ một giọt nước mắt ! mai sẽ vinh viễn nằm yên trong huyệt lạnh. Và bước tiếc của Vũ sẽ được đón trong lịch sử, cho thế hệ mai sau..

Rồi những lần nghỉ phép. Tôi trở về các gác đây nhận bàn tiu giảng đề thương xỉ kỷ niệm, thương cho những hình ảnh êm đềm mà bè bạn đã ra đi. Nhưng cũng là hành trang để tôi mang theo suốt đời...

HỘP THƠ

SA LINH.— Đã nhận đề Đang nóng mùi nghĩa. Vì bài nhiều lắm nên khó «ưu tiên» được. Không phiền chớ. Về những lời khen của bạn lâm tôi «tiếp nhận phút» đó. Sau đây khen nữa nhá. Cảm ơn lắm !

DIỆP THUYỀN LY.— Cả được thơ anh và đọc rất kỹ. Anh cứ về Saigon. gặp nhau chắc nói được nhiều hơn. Cô nhiên, tôi lúc nào cũng sẵn sàng, nhưng còn ngoại cảnh và người khác nữa chớ. Mong gặp anh.

Vào thế-giới CA NHẠC

(Tiếp theo trang 2)

Trái lại sau sòng với việc tây chơi loại nhạc chẳng ra trò trống gì chúng tôi vẫn không quên khuyến khích ca nhạc sĩ nhiều thiện chí trong việc đóng góp sáng kiến, tự thông mình rất tin tưởng hoa nghệ thuật ngoại quốc để làm giàu tinh tuý cho nền tân nhạc nước nhà.

Trở lại vấn đề

Đã là thợ trang của ngành ca nhạc nước nhà trong hiện tại và viễn ảnh mai sau. Vẽ phương diện nội dung cũng không hơn gì ý nhạc nói rõ hơn hình thức tân ca bao nhiêu thì nội dung bì đát bấy nhiêu. Điều nầy càng đề nhận diện hơn nếu chúng ta chịu khó nhìn bao quát thị trường nhạc phẩm

Số lượng chiếm một «chỗ chứa» không tương được ; nhưng vẻ phẩm chất thì phải bàn lùi lại thôi. Ai đòi làm văn nghệ mà chỉ khai thác tình yêu làm cầu giữ trai, nhằng lại nhằng lại lấy nhằng làm nhằ...

Có kẻ đi hoạn hoa là tự vẽ bùn để đeo, có người lại sáo trong đề tài khai thác.

Chúng tôi không hiểu nhạc sĩ, soạn nhạc gia nghĩ sao lại bỏ nhau đi vào con đường tự sát. Làm văn nghệ hay nghề thuật là phục vụ đời chúng chớ đâu đề quảng cáo cá nhân, nhóm phái. Đã xa rời đại chúng thì làm sao « sống » nổi...

(Còn nữa)

Tâm tình cô Ái-Trinh trả lời

KHI NGƯỜI HÀO HOA MUỐN..LẤY VỢ

Thơ của em Nguyễn.văn.B. (Gò Vấp).—

Thưa chị, sao bao lâu do dự. Nay em xin viết thư cầu đến lâm phiền chị, một việc như sau, mong chị sẵn sàng chỉ em tìm một lối thoát, chớ em đang tối rầm không biết phải xử trí lâm sao đây, chị ơi !

Trước đây em có yêu một người ! Tình yêu thật chân thành và say đắm, nhưng lúc đó em còn nghèo, chưa có việc làm ổn, nên người ta đã chờ đợi không được mà đi lấy chồng !

Từ khi mối tình đầu đang dở, em tự nhiên thấy đau bà con gái, nên nhớ định lập nghiệp để trả thù.

May mắn cho em là trời không xô phụ lòng, nên em làm ăn nên nổi. Hiện nay em không giàu lắm nhưng cũng có được mức sống vừa phải, mới chỗ làm lương cân bằng, có được một chiếc xe, nhưng nhưng thành phố rất thiên hạ.

Thì tình đại buồn quá, chị ơi ! Ngay khi nầy em lại có rất nhiều người chịu theo em. Có kẻ mới cầu giún chơi mà họ cũng tin thiệt. Vì, vì sự ăn ức ngày xưa, nên em đã trả thù tình yêu đó lắm. Có nghĩa là bết cả mọi người con gái nào gặp đường em lại cũng tiếng tình, làm cho người ta sa em, rồi em quay lưng bỏ đi. Cho họ đau khổ chơi.

Nhưng em cũng xin nói để chị, để mới đều là em chưa hề phá hoại tình tiết một người nào, dầu đôi khi em có trêm thử họ vẫn không từ chối. Nói rõ điều nầy để chị đừng hiểu lầm sự trả thù của em.

Rồi hiện giờ tuổi em cũng khá lớn rồi, nên gia đình có ý thúc em cưới vợ. Đến khi cần phải chọn, em lại không biết nên chọn ai giờ đây ? Bao lâu nay em có nghĩ đến chuyện cùng có nào xây dựng ngày mai đâu ?

Hiện em đang có hai người, có vẻ gần và giàu đu với em nhiều nhứt, sau bao nhiêu lần thử thách họ vẫn không ra em. Em nghĩ có lẽ một trong hai người nầy, có thể là vợ em được. nên em viết thư hỏi chị đây.

Trước hết em xin trình bày trong người một đề chị nhận xét nhé :

1) Một bạn đồng nghiệp của em, tên H. nhỏ hơn em 2 tuổi. H. nhỏ người, đề mến lắm, Giọng nói êm và truyền cảm vô cùng. Em tin chắc nếu chị nghe giọng nói của H. chị cũng phải mến. đúng nói em.

Nhưng có một điều hơi phiền, không biết răng H. muốn đua đòi, hay tại H. còn trẻ thơ thật sự. Mà ở người đương H liếng thoảng, khi không lắm chị ơi. Nhiều khi đi bên H, em cảm thấy ngượng vì sự chọc phá thiên hạ của bạn. Có lẽ em lại thấy mình già và quê mùa trước H. Em đã toan rút lui.

Lại là một điều lí riêng với em thì H. có vẻ đầu phục và chịu nghe em lắm. E bảo gì H cũng là nghe theo, trừ khi nào ở một mình hay đi chơi với bạn gái là không sao nói H. nữa. Có khi thấy H. lạng xe Honda mà em phải ớn luôn.

Thêm hơn H. nhiều, Chuyện gì nàng cũng hơn em và chỉ biết có em thôi. Em muốn việc gì nàng cũng khen hay. L. học hơn em. Phẩm nàng là sinh viên của một viện đại học nọ. Nhưng với bạn bè nàng vẫn nói : không biết học đến bao giờ mới bằng em được. Em biết nàng khiêm nhường, nhưng em cảm động nàng nói câu đó khi không có mặt em. Kể cả nói ni hi L. hoàn toàn lắm. Em cũng nên nàng khiêm.

Chỉ có 2 tuổi ngăn cách đôi ... mà L. không được đặp bằng H. vì người lại hơi mập khó coi. L. chỉ có duyên ngầm cho không có gì sắc sảo bên người. Em xét sau nầy khi có tuổi L. lại tiến hơn H. — hai. là kinh như mà L. không bằng lòng em. Có nhiều em cũng biết là có con gái học cao đó, bà mẹ nào không nhìn lên, không lấy vợng gả con cho một người có địa vị cao. Nhưng khi tức mà L. em không muốn giao thiệp với L. Nhưng khi đó nàng chỉ biết khóc cho không biết nói gì. Em lại nghe thương nàng hơn.

Thưa chị, bây giờ giữa 2 người con gái, em chị khuyên em nên chọn ai giờ đây ? Em xin nghe lời chị tuyệt đối. và khi đâm cưới chàng em, em nhất định mời và bà bước chị phải đi dự a nghen. Không em sẽ buồn chị lắm.

Thư đã quá phải không chị, xin đừng bắt em dạy và chức chị trẻ đẹp mãi như em vẫn mơ trong bao lâu nay. Kính chào chị.

(XEM TRẢ LỜI SỐ MAI)

Chỗ Bài cho người quen

Bây giờ tháng tư mùa Hè
Hoa ngôn cỏ nở bắt đầu lớn hơn
Mỗi hồi đắm ảo hoa rừng
Anh thăm nước suối mùa Xuân trong lành
Ngỏ lên mây trắng, trời xanh
Người quen em ơi có nào nhớ chăng em?
Bây giờ tháng tư vừa sang
Cảnh đồng mùa Hạ nhỏ cần đất đai
Anh hái mình thương nhớ ai
Mà sao khói Capstan cay cú cũng ?!
Chia xa mấy đặp một đường
Dễ đang em có lắng buồn như anh ?
Dung nhan mảu Hạ vô cùng
Sao quá hiu... ...ầu tâm, thăm thẻ ?
Tương ... ...a ... ...ầu
Khóc ban chiến sĩ đã xe hư cỡ!
Vì ngôn cảnh phượng hồng rơi
Chớp chăng như lệ của người hội phương
Bao nhiêu năm đã tương thương
Anh tin trăng buồn thương mùa hoa chậu
Bây giờ mùa Hạ đã vừ
Ngàn hoa nắng vỡ tươi mùa hoa chậu
Người quen ơi em ở đâu
Có nghe triu nặng nhớ sầu chia ly ?
Quá khứ còn lại những gì ?
Tương lai sẽ lắm mặt mù không em ?
Mà hiện tại thật phù phỏng
Người quen ơi có thấu lòng ngẩn ngơ ?!

KBC 4098 LÀNH DÍ...
Vào nghề Hoa Quê-Hương

Điệp ca 6

ơi em em ngủ cho say
anh giữ ngôi hát ru hoài toải em
tuổi em năm tháng êm đềm
tóc em xõa xuống hai miền nhân gian
trăng sao nhìn cũng khen thăm
anh bảng khuâng hải mộng vùng cho em
từng lời thà thiết trông em
xin em cất tiếng cho đêm say vài
anh nghe thơ anh cùng chơi vơi
tình yêu nở trọn trên mối ân tình

THƯƠNG HOÀI THƯƠNG
(Văn nghệ mười bảy Nguyễn Trãi)

ĐỘ LONG Kiếm khách

● Nguyên tác TRẦN THANH VÂN
● Dịch giả HÀN GIANG NHẠN

Số 215

HỒI 60

VÌ SƯ TỶ HY SINH CƯƠM BÁU

Liệu Phi Kiếm có làm thế được không ? phen nầy nó quýt đầy gặp mặt tay mạo.

Vương khánh Hầu lôi lại một bước. Nét mặt hân lai lộ vẻ nham hiểm giảo quyệt Khánh hầu lăng nói:

— Bin toà chỉ biết vàng lịnh trên mai hành động còn thiếu hiệp tính thế nào là quyền ở Thiếu hiệp.

Thanh kiếm ở trong tay Phi Kiếm vung lên.

Vương khánh Hầu pol là tay đao đã. Hễn coi chừng Phi Kiếm quyết không giám hy sinh Phương Tinh nhân, bảo lại giục cấp bách hơn Thiếu hiệp ! ! ty trao đổi nầy thiếu hiệp chẳng thể không làm được. Thiếu hiệp đã hân-lanh phi thường thì sau nầy còn có thể đoạt lại thân ... Bằng để người chết đi thì chẳng có phép nào hoàn hồn lại được nữa.

Phi Kiếm trợn mắt lên hỏi:

— Các hạ đâm lầm thế....

Vương khánh Hầu ngắt lời:

— Bin toà cận cô cái gì là đâm với cha đâm. Nếu không đâm thì đã không tiếp thu trọng nhiệm nầy.

Trái tim Phi Kiếm đường như sẽ lại. Bỗ mặt chẳng có rầm biến đổi khinh dụng Trở cách chịu khuất phục chẳng không cho đường lối thứ hai nào nữa.

Vương khánh Hầu lại nói:

— Thiếu hiệp ! thiếu hiệp tính sao đây ? chỉ một câu nói là quyết định. Bằng không bản thân phải đem người về phục mạng. Cả điều bản chân cần nói ít trước đã đem người về thì sự v iệc xảy ra thế nào khó mà liệu trước được....

Phi Kiếm ngẫt lời:

—Các hạ định làm gì nàng ?

Vương khánh Hầu thản nhiên đáp:

— Ý mà không bị giết thì tay đoạt mạo đã phá hủy nhưng ý là một xử sở có cần có tất đáng được việc lớn.

Cặp mắt Phi Kiếm có hồ tức lửa, Nếu oán hận trong nuôi chẳng không biết nào tả xiết. Chẳng nghĩ đến Đội ơn phong cùng bạn Thiên trên lết sa sáng lập nhiều công phu vẽ tả mưu khiếu cho quý thân cũng phải cảm phục mà rùng mình, Phương Tinh Nhân đã lợi vào tay đó phương thì lẽ gì khó mà trường được. Dù Nàng có sống cũng bị hành hạ thảm khốc hơn là bị giết chết. Thế mới không khiếp.

Bất giác chẳng lạnh khắc:

— Sư phụ, sư huynh ! Nếu có linh thiêng gia chứ thì cho đệ tử nên ... ...

Vương khánh Hầu hỏi:

— Thiếu hiệp suy nghĩ ý trao đổi rồi chăng?

Phi Kiếm ngập ngừng:

— Bẩm nhân nguyện ý !

Chẳng phải phụ thuộc sức lực mới thắt ra được cán nầy.

Vương khánh Hầu nở một nụ cười nham hiểm nói.

— Nếu vậy thì sức thiếu hiệp hãy đưa kiếm đây.

Phi Kiếm sững giọng:

— Các ngươi thu người trước đi. Tại hạ quyết chẳng sai lời.

Vương khánh Hầu nói:

— Bản lãnh của Thiếu hiệp như vậy đi nhiên chẳng lo gì bão toà bội tín.

Phi Kiếm hỏi lại:

— Vậy thee ý các hạ thì làm thế nào ?

Vương khánh Hầu đã tính toán sẵn. bẩm không do dự gì đáp ngay

— Thiếu hiệp trao thân kiếm đây lấy bạn đồng mẫu rồi mười ta tay bọot kiếm lại. tưởng cũng không phải là việc khó....

Phi Kiếm mắng thầm:

— Con chó già nham hiểm mày ! Ta không tính đến chuyện đó, mà mi đã nghĩ tới rồi.

Chẳng hiểu lại:

— Thee ý kiến các ba thì sao

Vương khánh Hầu đáp :

— Thiếu hiệp hãy giao kiếm cho bản toà, chỗ nghiệm rõ chân giả xong đem kiếm về phục mạng. Thiếu hiệp đợi ở đây một lúc, bản toà trở lại sẽ tha người ngay.

Phi Kiếm cảm phẫn đến nỗi tưởng chừng ngất đi. Nhưng chẳng không thể làm sao được. Chẳng cho nghĩ tới:

— Thân kiếm đời khái tay rồi mà Kim Nguyệt Minh chủ xuất nhập đột ngột thì đừng nói đến chuyện cứu Phương tính nhân nữa, chính sinh mạng của chẳng cũng không giữ nổi.

Phi Kiếm nghĩ tới đây, chẳng hận mình thấy thân gạo lim đã sắt mà hy sinh Phương tính Nhân. Trước tình tế nầy, chẳng còn gan gốc thế nào được ? Chẳng đợi với tả đao khác nhau ở chỗ ...

Vương khánh Hầu lại thúc giục ;

— Thiếu hiệp tính sao ? Bản toà không thể chờ lâu được nữa.

Phi Kiếm đưm chân, tra gươm vào ở rồi cởi giây đeo ra.

Vương khánh Hầu quá không hề là tay giảo quyệt gian hùng. Hễ đo tay ra nói:

— T iếu hiệp quảng kiếm qua đây !

Phi Kiếm trở như tượng gỗ.vung tay lên toan liệng kiếm lại. Giữa lúc ấy, bất tiện lính hai bàng người áo đen vọt tới, một người lớn tiếng quát:

— Kim toàn kỳ lệ-h !

Người đó tiếng vừa dứt cho một tả cỡ dưới nhoe nhoẻ lên trên là cờ nầy có hình vòng tròn như mặt trang thiên bằng chỉ vàng.

Kim Hoàn kỳ lệnh là một thứ cờ lệnh tối cao, của Kim Nguyệt Minh. Ngoài mình chủ ra, bất luận tả ai cũng phải tuân theo.

Vương khánh Hầu cùng sáu tên hán ấy áo đen đều cúi xuống miệng hô :

— Bọn đệ tử kính cẩn tiếp kim lệnh.

Phi Kiếm ngạc nhiên đứng ngàn người ra. Hắn, áo đen cầm cờ lệnh nói đâm tùng tiếng :

— Thượng ủy Ipbái lập tức áp giải con tin về tổng đàn.

Phi Kiếm chẳng đang tâm thân, Chẳng xoay chuyển ý nghĩ rất mau tự nhiên:

— Việc đã đến nỗi ... ...

— Vâng đối phương đưa ... ...

CHƯƠNG 6

«Mầ viết thư nầy gởi lên cho *con, bảo* cho con «*hay* một tin buồn của gia đình ta. Từ ngày con từ lên Sài gòn tới giờ, ba con*bỏ hết* công ăn việc làm, bỏ con không-buồn «*tiếp* chuyện với mặt ai hết,*luôn cả* mẩnữa *Ba con cứ đó!* tự tử hoài khiến thấp thỏm lo sợ ngày đêm. *Mầ không dám rời* xa «*ba con nửa bước sợ ba con quẩn trí làm liều* thì còn sẽ ăn hận *đời đời kiếp kiếp*».

«*Con, ba mầ hiểu rõ lòng dạ của con đối với* Hiền chi *vì con* quá yêu Hiền. *không muốn làm* cho Hiền» *dau khổ nên con mới cương quyết từ chối đề nghị của ba mầ.*

Nhưng, mầ mong con hãy bình tinh, sáng suốt «*Soát xét* lại tình *cảm của gia đình ta ba mầ ở!i có một nhánh con thất* ngoài con ra. ba mầ không còn có *ai lo nổi* » *giòng nối dõi* và *phượng thờ ba mầ khi ba mầ đã theo* «*ông theo bà rồi. Con Hiền vo con chắc chắn không thể* «*nào sanh đẻ dược đâu. Đời con đã thấy rõ* canh tuyệt tự rồi *đó.*

«Con hãy nghe theo lời ba mầ cưới con Nhi vẻ đề nó ban ơ oho ba mầ một đứa cháu ngoại đích tôn Ba mầ dứa chắc với « con là con Hiền vẫn là vợ chánh thức của con, còn con Nhi *sẽ ở dưới nầy với* ba mầ rồi trong một tuần con về dưới nầy *ở với* nó trong một đêm.

« *Sáng sớm* trên lên Sàigòn đi *làm* và ở luôn bên cạnh con « Hiền như thường lệ từ Cần giuộc lên tới Sài gòn, con chạy « xe chỉ mất năm tiếng đồng hồ thôi ».

«Phong con, con hãy hy sinh cho ba mầ cho gia đình « giòng họ nhà ta kẻo ba mầ không thể nào nhắm mắt, dược lúc « theo ông theo bà. Gia tài,sự sản nầy ba mầ sẽ để hết lại cho, « con Nếu con sống trọ trọi cô một mình không cócon cái nối « giòng nối dõi thì ... tội nghiệp cho vong hồn của ba mầ nơi « chín suối lắm !»

« Ba con cương quyết tự tử nếu con không chịu nghe « theo lời ba mầ cưới con Nhị Mầ nói ít con hiểu nhiều Mầ tin « tăng con sẽ nhẫng phục lòng ba với mầ. Con liệu trả lời cho « ba mầ biết sớm kẻo rồi dây con ân năn «hì đã quá muộn.

Mầ của con

Phong nhăn dầm dầm ra ngoài trời, cắt giọng bằng quơ; — Như vậy là phải quyết định dứt khoát rồi. Không thể kéo dài tình hình nguy hiểm nầy nữa.

Khoé chầm tới hỏi khẽ:

Cậu Hai, cậu định liệu lẽ nào hả cậu ?

Phong chép miệng thở dài :

— Dù muốn đồ không tiếp giòng thế ..., gián tiếp giết chết ba tôi.

Khoé ngẫm nghĩ tình hình là thế nào Phong cũng sẽ tiếp tục giữ vững lập trường, cho tới khi nào Thăng dự cao giữ Kỷ thì thôi, hoặc bằng cách nầy hay bằng cách khác miễn sao chàng không làm khó Hiền thì được rồi, Nào ngờ đâu, bây giờ Phong lại đổi ý kiến một cách đột ngột như vậy. Biến tượng tình cảm đó vượt quá xa sức tưởng tượng và miễn tin của anh ta:

Anh ta nầm tay phong hay gọi:

— Cậu Hai, tính với toan gì kỳ lạ vậy hả ? Bộ cậu định.. nghe theo ý muốn của ông bà sao ?

Phong rùn vai lắc đầu thở ra :

— Vậy chớ tôi phải làm sao bây giờ đây chớ ? không lẽ tôi ngoảnh mặt đề yên cho ba mầ khổ sở vì ... sự cứng đầu cứng cổ của tôi sao ?

— Đôi mắt Khoé trên xoe, kinh ngạc hẳn rõ trên gương mặt cô ... ...

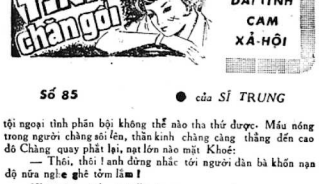

Số 85 ● của SĨ TRUNG

tội ngoại tình phân bội không thể nào tha thứ được. Máu nóng trong người chàng sôi lên, thân kinh chàng càng thêm đến cao đồ Chàng quay phắt lại, nạt lớn nào mặt Khoé:

— Thôi, thôi ! anh đứng nhắc tới người đàn bà khốn nạn độ nữa nghe ghê tởm lắm !

Khoé giật mình, ngã đầu ra sau, ngơ ngác :

— Cậu Hai, chuyện gì vậy hả cậu ?

Phong đứng lên, lão đảo suýt sẽ xuống. Khoé vội vàng chồm tới giữ chặt hai tay chàng khẽ bảo :

— Ngồi xuống nghỉ đi cậu. Cậu hãy còn yếu lắm.

Phong đẩy hai tay ·anh ta ra, bước ra cửa Khoé dưỗi theo, giằng hai tay ra chuẩn bị đỡ lấy Phong ; mặt mày anh nhăn nhó trông khổ sở lắm.

Phong chỗi tay lên khung cửa, chửi đồng ;

— Khốn nạn lắm ! Đồ quân khốn kiếp :

Khoé ngỡ đâu chàng đang chửi rủa mình nên ấp úng hỏi ;

— Cậu Hai-tôi-..tôi có làm gì đâu mà cậu lại.. chửi tôi ?

Phong vẫn nhăn dầm dầm ra ngoài trời, gằn giọng đáp:

— Không ! Tôi không chửi anh- Tôi chửi con đàn bà hư hèn. khốn nạn kia.

— Cậu chửi mợ Hai ư ?

— Nếu tôi bắt được nó tôi sẽ giết nó chết liền tại chỗ thì mới hả nư giận của tôi.

Khoé đặt tay lên vai Phong vừa định mở lời thì chàng day lại gắt giọng :

— Thôi, anh đừng hỏi gì nữa hết. Anh hãy trở về dưới nhà nói cho ba mầ tôi biết là,.. tôi đã đồng ý rồi,

Khhé thâm thiết kêu lên :

— Trời ơi, cậu Hai !

Phong nghiêm giọng tiếp luôn ;

— Ba mầ tôi cứ lo liệu đâu vào đó đi rồi nhân tin lên cho tôi biết. Tôi xin nghỉ phép đôi ngày về dưới làm đẹp lòng ba mầ tôi.

Kinh ngạc cũng thăng thần kinh Khoé. Anh không còn biết nẻ sự Phong như lúc bình thường nữa. Anh nầm vai Phong lôi chàng quay trở lại, hỏi lớn tiếng :

— Tại sao cậu thay đổi ý kiến kỳ cục vậy chớ ?

Mợ Hai đã làm gì cậu mà cậu nổi lòng nào...

Phong trợn mắt cướp lời :

— Thây kệ cha tôi. Không mắc mớ gì đến anh. Anh cứ về dưới nói lại cho ba mầ tôi biết ý kiến của tôi như vậy đi

— Nhưng tí ra cậu phải nói cho biết tại sao cậu thay đổi.. lập trường như vậy chớ ? có phải cậu đã nói cho mợ Hai biết ý định của ông bà rồi không ?

Chuyện mỗi ngày

(Tiếp theo trang 1)

— Hiện giờ, anh có biết được mấy ông ra tranh cử Tổng Thống không ?

— Ôi, nhiều quá hơi đâu mà nhớ cho hết. Báo chí họ đăng tới giờ nầy là có cả chục ông cử viên gì lắm kìa.

— Chà, nhân tài xứ nầy đông quá cỡ thợ mộc hè ! Ai cũng đều ra tham... ba thiên hạ, chưng rồi anh sẽ coi...

— Coi cái gì ?

— Rồi rụng như lá mùa thu. Bây giờ thì « ăn nhận » gì. Tới khúc nước quyết định kia, sáng rồi hằng biết còn được mấy hột thóc đâu.

— Như vậy là sẽ có một khối... người Tổng thống tương lai rồi sẽ có tật tự.

— Rút lui hay gì gì rồi thì anh biết được. Nhưng rồi anh sẽ coi... sẽ coi mà ! Chuyện cỏi đâu phải cái gì cũng... đã nuốt cha nội.

— Vậy theo anh đoán thì sẽ có chúng bao nhiêu ông... cùng cọ ra tranh cử.

— Ai biết đâu là ai biết đâu. Nhưng rồi anh coi tôi nói trước có đúng không. Sẽ coi mà. Mầu nầy cụp lục đầy...

tiếp theo 5 trang 1

Nghệ, Ủy viên Công - kỹ - Nghệ, Thượng tọa Thích-tâm Giác, cảnh đại diện miền Vịnh-Nghiêm kiêm Giám-Đốc Nha Tuyên Úy Phật giáo các vị hội-viên trong Ủy ban Lãnh đạo Quốc-gia, 1 số đại biểu hội viên hội động đàn quân, và đại diện ngoại giao đoàn cùng đã tham dự buổi lễ sáng qua tại VNQT.

Sau 3 hồi chuông trống bát nhã, Hòa thượng Thích thiện Tường, trưởng ban tổ chức, đã đọc diễn văn nói về ý nghĩa của ngày Phật Đản 2511 và kêu gọi tất cả hãy tập trung tâm trí cầu nguyện cho đất nước VN và dâng thánh cầu nguyện cho các đồng bào tại BV, Trung hoa lục địa và Tây Tạng sớm thoát ách CS.

Tuyên đọc thông điệp Phật Đản TT. Thích tâm Châu Viện trưởng VHD Giáo hội PGVNTN kiêm đặc nhiệm phó chủ tịch Giáo hội Phật giáo tăng Già thế giới đã nhấn mạnh đến ý nghĩa của sự giảng sinh Đấng Từ Phụ thượng tọa nhấn mạnh: đặc biệt năm nay các Phật tử phải cố gắng đóng góp vào việc chiến đấu hàng ngũ của giáo hội Phật giáo VNTN trên cầu bảo tồn trong chủ quyền của nền giáo phái hội đoàn và hành đăng trong mọi phạt sự.

Người ta, các phật tử cũng phải xác tiến việc xây cất VNQT. I hình thức tiêu biểu cho Phật giáo VN, đồng thời, đem đạo vào đời bằng các nỗ lực xây dựng quốc gia trên các phương diện văn hóa, giáo dục và xã hội.

Buổi lễ đã kết thúc vào lúc 11 giờ bằng ca khúc ánh đạo vang và cuộc múa rồng do hội Phật Giáo Trung Hoa Tam Tôn biểu diễn để cung đường Phật Tổ.

Đồng thời cũng trong buổi lễ sáng qua 23-5 các chùa chiền trong toàn quốc và đô thành cũng đã cử hành lễ Phật Đản như tại chùa Xá Lợi Ấn Quang, Giác Minh, và Từ Nghiêm với sự tham dự của hàng vạn Phật tử.

Riêng tại Viện đại học, Vạn Hạnh lễ Phật đản cũng được tổ chức với sự tham dự của Bác sĩ Nguyễn văn Thọ, Ủy viên Giáo dục, và ngoại giao đoàn của 9 quốc gia bạn : Ấn Độ, Thái Lan, Ai Lao, Nhật Bản Hoa kỳ, Pháp, Anh, Đức và Úc đại Lợi.

Thượng tọa Thích minh Châu, Viện trưởng viện đại học Vạn Hạnh đã nói về ý nghĩa ngày Phật Đản. Thượng tọa cho rằng «Đức Thế tôn của mấy ngàn năm trước cũng là đấng Thế Tôn viên Đản sinh hôm nay và sẽ đản sinh ngày mai, nơi nào có chiến tranh và tịa thù nơi nào có đau khổ, tân ác, bạo lực và sự bất không bổ thì thì có Đấng Thế Tôn ra đời.»

tiếp theo 2 trang 1

phía Nam được mệnh danh khánh quân Lam Sơn 54. Hickory và Bean Charge đã sự đoàn 1 Bộ Binh Việt Nam phối hợp cùng sự đoàn 3 Thủy Quân lục chiến Hoa kỳ đánh trách với lực lượng tham dự gồm có khẩu liễu đoàn Dù Việt Nam 3 tiểu đoàn Bộ Binh thuộc Sư Đoàn 1, ba chi đoàn Thiết Quân Vận bốn Đại Đội Cảnh sát Dã chiến, một Đại Đội chiến tranh Chính trị, một Trung đội Dân vệ, ba Tiểu Đoàn Thủy Quân Lục chiến Hoa Kỳ cùng nhiều đơn vị phòn binh và không quân.

Khoanh kín gần 90 cây số vuông

Kế hoạch hành được tuyệt đối giữ bí mật và bảo chế cũng chỉ được thông báo sau khi liên quân Việt Mỹ đã có mặt trong khu phi quân ấy.

Trong hai ngày 16 và 17, các đơn vị tham dự hành quân được di chuyển về Đông Hà cũng Bộ chỉ huy nhẹ của sư đoàn 1 Bộ Binh, Cho đến giờ phút chót, các mục tiêu thật sự mới được loan báo và khi đó các ông đơn vị trưởng mới biết mình sẽ tiến quân vào khu phi quân ấy.

Theo kế hoạch hành quân, các tiểu đoàn Dù và Bộ binh VN gồm quân từ Gio Linh ra tới đầu cầu Bến Hải, rồi tiến quân chọc khoảng vào hai bên Quốc lộ 1 : Dù đánh thốc lên nửa và Bộ binh tràn ra hướng biển. Trong khi đó, các Tiểu đoàn TQLC đã bộ từ bờ biển, đồng thời được trực thăng vận xuống dọc theo miền cạn sông từ Cửa Thiên đến hồ Nam Bến Hải, tạo thế vòng kềm, khoảnh kín gần 90 cây số vuông thuộc khu phi quân sự phía Nam bờ Bến Hải.

Địch chỉ còn một lối thoát duy nhất : vượt sông Bến Hải bờ về miền Bắc. Nhưng lối thoát nầy cũng đã được các phi tuần phản lực và chiến đấu thay phiên nhau tạo một bức tường lửa ngăn chặn.

Chính vì lẽ đó mà các đơn vị chính quy Bắc Việt buộc lòng phải chấp nhận những cuộc giao tranh «một mất một còn» với liên quân Việt Mỹ, và nhiều cuộc tác chiến diễn ra ngay trong ngày đầu của cuộc hành quân của liên quân Việt Mỹ.

Thiếu Tá Tiểu đoàn trưởng Tiểu đoàn 9 Dù hy sinh

Trong tả Đoàn văn Hùng, chiến đoàn Trường Chinh đoàn 2 dù, tung Tiểu Đoàn 9 dù vào ngay mục tiêu chính. Cả hai Tiểu đoàn 3 và 5, cùng cho di xung sung vào 9 để có thể đánh thốc vào ngang hông và bọc hậu địch trong trường hợp 9 chạm địch.

Đúng như việc tính của Trung Tá Chiến đoàn Trường Chinh đoàn 2 Dù Tiểu đoàn 9 chạm địch ngay sau khi vượt tuyến xuất phát được gần một cây số.

Địch quân bố trí đợt theo đường rây xe lửa chạy song song với quốc lộ 1.

Dựa theo đường rây nầy địch thiết lập một hệ thống phòng thủ rất kiên cố, và trước mỗi tuyến bố trí lại có một hàng rào mìn Claymore ngăn đây.

Chính những hàng rào mìn đó đã gây trở ngại cho các đợt xung phong của Tiểu Đoàn 9 Dù không ít, và nó cũng đã gây thiệt hại trung bình cho đợt xung phong của Tiểu đoàn nầy. Vì thế, Thiếu Tá Lê văn Huệ, Tiểu Đoàn Trưởng Tiểu đoàn 9 dù đã cùng Bộ chỉ huy của đơn vị lên tuyến đầu để nhận định tình hình hầu kịp thời thay đổi kế hoạch đánh chiếm mục tiêu.

Sự có mặt của Thiếu tá Huệnơi tuyến đầu đã giúp ông quân triệt tình hình đồng thời khích lệ tại nhiều tình thần chiến đấu của các chiến sĩ dưới quyền điều khiển của ông.

Tình hình được phức trình về Chiến Đoàn, và Trung tá Hùng đã cho điều động ngay hai Tiểu đoàn 3 và 5 đến giải tỏa áp lực cho 9, để 9 yên tâm lao vào mục tiêu, khỏi phải e ngại chi nữa.

Sau khi được sự yểm trợ của hai đơn vị bạn. Thiếu tá Huệ đã cho toàn bộ Tiểu Đoàn giản hàng ngang mà đợt xung phong và bắn vào phòng tuyến địch. Cả ông cùng Bộ chỉ huy Tiểu đoàn cũng có mặt trong đợt xung phong nầy.

Nhưng buồn thay, khi các chiến sĩ của Tiểu đoàn 9 Dù chọc thủng phòng tuyến địch và trên ngọn mục tiêu thì anh em được hay người anh hùng của Tiểu đoàn gục ngã !

Ai nấy cũng xôn xao trong khoảnh khắc, và cảm thấy như có một cái gì chặn ngang cổ họng !

Tất cả đều bùi ngùi, xót đau. Và cũng tức ấy anh em trong Tiểu đoàn mới hay Thiếu Tá Huệ bị một đạn pháo sau đó dụng sáng có mấy nhân bản trúng ngay ngực khi ông địch quân sau dụng phòng vào mục tiêu. (Còn tiếp)

tiếp theo 4 trang 1

bắt, thì I tên không bỏ, không 20. mặc áo sơ mi trắng dài tay, quần dày xanh đậm, vào lớp học, rất sáng lục 11 ly. 45, ra bắn bom 5 ư. Ông vẫn đang đến chiến, nhưng vẫn đang quan. Thế bình xong thì được khác mang tên không bỏ ra phía sau đây nhà bếp ! phải sáng chỉ thiên thì hợp, thì thoát ra đường Mạnh Tử. Tên không bỏ đang bị trợ sá gì.

Cối xe gắn máy đựng vào xe-ôm tải

SAIGON.— Lúc 1 giờ rưỡi sáng ngày 23-5, anh Nguyễn ta Minh 21 tuổi, An Ninh quan dội, cối xe gắn máy đựng vào xe ôm tải, phe đường Thống Nhất và Hai Bà Trưng, Anh Minh bị thương nhẹ được người ta chở đến bệnh viện cứu cấp.

Hôm nay

Xem trương 3

DỐ LONG KIẾM KHÁCH

Của : Trần Thanh Vân

HÀN GIANG NHẬN

Dịch giả

Vườn-Trẻ Mẫu-Giáo Tiểu-Học

SÁNG LẬP 1961 RẤT ĐƯỢC TÍN NHIỆM

ĐOÀN CHIM NON

172, HAI BÀ TRƯNG, SAIGON — Đ. T. 25.561

Chuyên luyện các em đúng 3 tuổi trở lên (từ Vườn trẻ, Mẫu giáo và tiểu học) bằng nhiều hình ảnh, dụng cụ tối tân, không khí thanh lịch, Giáo viên kinh nghiệm tận tâm chăm lo các em.

Đặc biệt năm nay thêm :

1) Bán nội trú

2) Piano sơ cấp (buổi chiều)

3) Lớp hè 2 tháng 6 và 7

5) Lớp 4 (10đ) : Cổ tức Pháp — Việt

Có xe tư nhân đưa rước

Đến đây thăm đàn cho niên khóa mới 1967 — 1968

NGÀY TỰU TRƯỜNG 1-6-1967

PHỐI HỢP với các Lá thuốc ngoại quốc DANH TIẾNG NHẤT

TIPTOP — TRENTRUCKY — BURLEY — MANILLE — V.V...

Để Hoàn Thành Thước Điếu

BAO XANH Juan Bastoz

Ngon, thơm dịu

ĐÁP ỨNG CÁC BẠN SÀNH ĐIỆU

THÔNG-CÁO

Chúng tôi trân trọng thông báo cho quý vị khách hàng cũ chiếc tàu « ELAINE » chuyến thứ 3 rồ :

Quý vị nào chưa lấy hàng xin đến bến Phạm Thế Hiển và tại kho 4 Kho để nhận gấp hàng của quý vị, vì trời mưa có thể hư hao hay bất mất, chúng tôi hoàn toàn không chịu trách nhiệm kể từ ngày ra thông cáo nầy.

Hãng XUYÊN Á CÔNG TY

14, Tôn thất Đạm Saigon

(lầu 3)

Rao vặt

Cần dùng gấp

Nhiều Vũ sư và Chiêu đãi viên ăn sự hoặc chuyên môn cho Nhà Hàng Khiêu vũ thượng trực nhà ngày từ 15giờ 30 đo Cô Quý số 4 Ngô tùng Châu Saigon.

TIN NHẬN

— Hân hạnh được bạn đọc... bài thăng trong mục Nhắn tin. Tôi NGUYỄN VĂN LỘC trước kia giữ việc nấu ăn các hàng tàu và các khách sạn ở Marseille, Nice và Sài-Gòn.

Hiện nay phụ trách cơm Phápđi Việt Hoa cho Huy Hoàng Khách sạn & Long Hải của ông Trần sỹ Nghị.

THẰNG LONG RONÉO

732 Phan đình Phùng ir tất đẹp — Nhanh — Đúng Hẹn — Tín Nhiệm.

NOVA

Nhà may 33 Tự thu Thâu Saigon Âu phục, sơ mi rất đẹp hợp thời trang.

CHUYÊN MÔN : làm tăng phẩm, các bảng tên, bảng hiệu hàng đồng, Mica, Khắc các loại dấu đồng, gỗ, cao su và cung cấp các loại cờ, hay chương v.v...

Đặc biệt : Khắc chữ nổi bằng máy cắt bằng hiệu bằng Mica thật lớn (1m5 X 3m chẳng hạn. Khắc chữ Trung Hoa.

HƯỚNG NGHIỆP phòng điện thoại công cộng 15 (Ngã sáu Saigon.)

KỸ NGHỆ SẠT

ĐỒNG-TIẾN

543/66 Phan-Đình-Phùng (Bàn Cờ) Chuyên sản xuất — cung cấp giường, tủ, bàn ghế, cửa sổ, ống nước v.v... Giao hàng mau lẹ — Giá phải chăng.

CHUYÊN IN

THIỆP CƯỚI

Đã các kiểu mới lạ in nổi, mạ vàng giá phải chăng.

NHÀ IN **HOA ĐẠO**

582 Nguyễn Trãi — Chợlớn (gần ngã tư Locaze)

Nhà in BÌNH-MINH

HONG HOA STORE

31-33-TRẦN HƯNG-ĐẠO-SAIGON Đ. T. 20.

BIC

VIẾT TÊM VIẾT SẠCH VIẾT BỀN

KẾT-QUẢ

CUỘC XỔ SỐ KIẾN-THIẾT

Loại 5D, DD, DDD

xổ ngày 23-5-1967

Trúng 200$ các vé tận cùng bằng số : 12

Trúng 1000$ 257

Trúng 2000$ 208

Trúng 10.000$ 0514 — 9589

Trúng 20.000$:

79.337, 84.396, 50.133, 42.351

46.867, 46.264

Trúng 100.000$:

440.617, 370.926 853.418

605.570, 067.292

Trúng 200.000$:

882.063, 444.711, 960.740

580.936, 350.183

LÔ ĐỘC ĐẮC 2.000.000 đồng

vé có mang số :

832.484

Trúng an ủi 4.000$ các vé số vô vô đặc đắc chỉ khác nhau một con số, bất cứ ở hàng nào.

tiếp theo 9 trang 1

hiệu đây đã. ông sẽ khẩn cấp trở về việc giảm bớt quân lực Mỹ ở VNam.

Alsop cho biết lý do khiến có thể giảm quân số là tướng Westmoreland cùng các vị chỉ huy khác nghĩ rằng các tiểu đoàn chủ lực quân C.S. vào lúc ấy đã bị nghiền nát tan tành, và người ta thấy rõ kết quả cuộc bầu cử tổy thuộc nhưng ai xây ra ở Việt Nam.»

Ông Johnson đến nay chưa chịu cho biết sẽ ứng cử thêm một nhiệm kỳ tổng thống hay chăng, nhưng hầu hết các quan sát viên tin ông sẽ tái ứng cử.

Alsop lưu ý rằng trong thế kỷ nầy chỉ có tổng thống đương nhiệm tái ứng cử và không có ký đương nhiệm nào thất cử trong lúc nước Mỹ đang lâm một cuộc chiến tranh. Vì giả lại cho rằng một ứng cử viên cộng hòa sẽ phải vất vả lắm để tranh với Đảng cùng, nhưng không phải là không tranh nổi.

Quân Lực Đồng Minh rút bớt khỏi vùng phi Quân Sự.

NÚU ƯỚC — (AP) Tối có trừ một tiểu đoàn quân lực Đồng Minh đã rút khỏi vùng phi quân sự giữa Bắc và Nam Việt Nam, báo New York Times loan tin về như vậy từ Đông Hà.

Tờ báo cho biết một tiểu đoàn Thủy quân Lục Mỹ cho ở lại tại địa điểm phía Tây khu vực Đông của vùng phi chiến. Nhưng tất cả các đơn vị khác đã được rút lui để lập nên một phòng tuyến ở ngay phía Nam khu phi quân sự.

Trong vòng 24 giờ ngưng bắn nhưu lệ Phật Đản, quân lực đồng minh đã được chỉ thị không có hành động tấn công nào.

Lái Suzuki lỏi vào xe chở tầm võng

1 THANH NIÊN BỊ ĐÂM LÚNG TAM TINH VÀ NGỰC

HẬU NGHĨA.— Khoảng 11 giờ trưa ngày 20-5-67 tại Lê văn Nghĩa 19 cách ngã tư Bùng Binh số Bảo Đức quận Trảng Bàng (HN) có chiếc xe Suzuki đi Saigon không xét đến khoảng Cây Trôm Quận Cô-Chi, thì gặp 1 chiếc xe cam không chở tầm võng, đạp hết lỗ, nên cậy lách ra để qua mặt, Chẳng may lại có xe nhà Binh Mỹ từ ngược chiều chạy đến, làm cậu phải ép sau đitcam nhằng, vì tránh xe quá mau, thắng không kịp nên chạy luôn lỏi ngược lên tầm võng đâm như mũi gươm đâm trúng tam tinh và ngực của cậu đinh liền tắt thở tại chỗ. Thường đặt liền được chở đi BV. nghe đâu cậu đã tắt thở dọc đường. Cảm chiếc Suzuki bị xe nhà binh cán nát (TG)

tiếp theo 15 trang 1

trong 1 tuần không chiến xây ra khi phi cơ Hoa Kỳ lão công một trại quân cách Tây nam Hà nội 6 ca.

Phi cơ cho oanh tạc một khu tiếp liệu cả I kho dầu lửa tại một nơi cách Hà nội 14ca.

Với chiến Mỹ vừa kể trên cho đến nay BV đã bị phi cơ Hoa kỳ bắn hạ tất cả 71 chiếc trong các cuộc không chiến.

Người ta vẫn theo nguồn tin quân sự Mỹ loan báo thì 3 phi cơ Hoa Kỳ đã bị rơi ở BV khi cuộc ngưng oanh tạc nhân ngày Phật đản bắt đầu. Nguồn tin nầy cho hay, một nhóm viên phi hành đoàn đã được cứu thoát. còn 3 người kia bị coi như mất tích.

tiếp theo 16 trang 1

phạm hơn 20 lần trong đó có 12 vụ được coi là quan trọng. Chúng đã hạ xỉ đã mau 1 đại diện hội đồng chiến xã 1 đại diện quân, và làm chết 5 binh sĩ VNCH bị thương.

Theo nguồn tin quân sự của chính phủ VNCH, 2 vụ quan trọng nhứt xảy ra tại Quảng Ngãi và Long Khánh. Tại Quảng Ngãi, vào lúc 3g50 sáng, 1 đại đội VC đã tấn công bằng nhiều loại súng vào 1 vị trí đóng quân của 1 đơn vị Hoa kỳ, ở 11 ca phía Đông quận Bình sơn, làm cho 1 đại-đồng hội đồng xã bị thương. 1 nghĩa quân bị thương. Về phía Hoa kỳ có 6 tử thương và 9 bị thương.

Tại Long Khánh, 1 toán VC không rõ quân số, hồi 7g 45 sáng qua đã tấn công 1 trung đội Địa phương quân, có chừng vụ mở đường 4 ca phía Bắc quận Tức Trưng. làm cho 2 địa phương quân tử thương và 4 thường dân bị thương. Về phía địch, 1 thêu tại chỗ.

Ghi Vội

Nghe rằng : Sau khi báo chí kêu cứu ầm ĩ, Tp Vệ sinh đô thành đã thanh toán lận hối các đống rác dọ bẩn. Cũng tác đã khái nói công bố mọi người chịu quá cỡ, Vì ngang các ông... thần rác vừa khỏi bị truyền nhiễm thêm tật đã chẳng hạn.

Nghe rằng : Các ông vệ sinh chưa thực thi đúng tinh thần trách nhiệm, nói cách khác còn hơi chánh mảng trong công tác «đạt bố». rác [illegible] Trước hết là các ông chỉ chú trọng các yếu lộ, còn các con đường phụ thì đôi khi ngày một được điểm phúc thăm viếng 1 lần. Do đó trong đô thành vẫn còn nhiều đống rác lỗ bố trí h diện trước thập mục số thị, rất ũ lũ kém thẩm mỹ. Thế đến các xe rác chạy «biến điểm» ngoài thành phố làm rớt rớt tùm lum «bao bố» mùi vị rất khó ngửi.

Nghe rằng : Dù là công tác hốt rác có lãnh lương tháng dường hoàng, nhưng không biết vì ý nghĩa lãnh lương cố định... thấp thỏi, không đủ sống hay sao đó mà có người anh em bắt chợt bà con trong cửu đẻ «trừ nước». Hễ cùng nào bà con «chịu chơi là anh em sắt sắng hết rác lên lựa cón kẹo rít lả bị bắt «ăn chết... dịch luôn.

Mong giới hữu trách lưu ý vấn đề rác để sớm trong ngách hoá đường phố đô thành. Đã cách mạng mà không cách mạng ... rác là thiếu đầy nghen !

TIẾP THEO 0 TRANG 1

cuộc điều tra, theo lời vợ nạn nhân tên là Nguyễn thị Tín, ấn ở với ông Hồng đã có 6 con, trong lúc chồng bắn súng vào đầu chết, thì chị Tín đang đi mua hàng ở chợ Saigon Chị Tín bo biết cách đến 2 ngày, chồng buồn bã, tự-nước súng lục ra xem xét, thì Tín bắn, thế chồng chết thảm. Theo lời chị Tín, thì chồng chị cũng có quen biết, với 1 vị thiếu úy, cho trong gia đình thì không có chuyện gì xảy ra.

Theo dư luận đăng báo nơi ký cho biết thì dường như là bạgHồng bị người yêu phụ bạc bỏ rơi, nên chán đời tự tử chết.

TÂN HÔN

Được hồng thiệp của Ông Bà PHẠM KỲ NGỜI tự KHÔNG NGHĨ ở tại xã Vĩnh Kim. Định Tường có làm lễ thành hôn cho Trưởng nam là cậu

PHẠM KIM THINH

sánh duyên với cô

NGÔ THỊ SEN

Trưởng nữ của Ông và Bà NGÔ HỮU CHÂU ngày 21-5-67 tại Vĩnh Kim. Chúng tôi xin chia vui cùng hai họ và chúc hai cháu đẹp duyên giai ngẫu.

Ô. Bà MYKIM

VUI, LẠ, RẺ — RẤT THOẢI MÁI

KHIÊU VŨ THƯỜNG TRỰC

Mỗi ngày từ 15 giờ 30 đến 23 giờ 30

Chúa Nhựt và Ngày Lễ từ 9 giờ sáng

Có mấy lạnh và ban nhạc « NEW SAIGON »

Nước uống từ 100đ. đến 150đ.

● Nhiều vũ nữ trẻ đẹp duyên dáng ●

Số 4 Ngô tùng Châu (Ngã Sáu), SAIGON (trên lầu)

Điện thoại : 23.909

THÔNG CÁO

VIỆT NAM HÀNG KHÔNG trân trọng Thông báo :

Vì lý do phi trường Phú Bài (Huế) đóng cửa từ ngày 20-5-67 đến hết ngày 03-6-1967, tất cả chuyến bay Saigon-Huế trong khoảng thời gian nói trên đều bị hủy bỏ.

Kính mời Quý khách chọn lại ngày khởi hành và cho ghi lại vé.

Việt Nam Hàng Không

CÁO THỊ ĐẤU THẦU CÔNG KHAI

(LẦN THỨ II)

I. NGÀY GIỜ VÀ NƠI MỞ THẦU :

Vào ngày 2-6-67 lúc 08.30 giờ tại Cục Mãi Dịch- số 163 Đại Lộ Chi Lăng, Phú Nhuận (GIA ĐỊNH).

II — MỤC TIÊU VIỆC THẦU :

Cung cấp tơ thép và Boulon cho cầu đơn vị yểm trợ Công Binh tại Địa Phương, trị giá ước lượng 1.198.600.đ00 Lô 8 và 9 (BLS 12/MD/MUI/ICB ngày 30-3-67.

III — NƠI THAM KHẢO ĐIỀU LỆ SÁCH.

Trong những ngày giờ làm việc tại CỤC MÃI DỊCH số 163 Đại Lộ Chi Lăng Phú Nhuận GIA ĐỊNH (Phòng Mãi Ước 1)

— Cục Công Binh.

— Khu Tu Bổ ĐÀ NẴNG, HUẾ.

GIA ĐỊNH NGÀY 17-5-1967.

CỤC MÃI DỊCH

Lời rao

Bộ Thương-Mại vừa cho phép bán tự do một số bao bố Dưc Heavy Ceet 40 × 258 × 2/U4 lbs., loại bao Âu-Độ giá mỗi bao 54đ00

Xin liên lạc với Hãng Cao Đăng Hưng 19, đường Pasteu Saigon—Đ.T. 90.860.

Ai ĐAU KHỔ VÌ BỊNH TRĨ nên uống

TRƯỜNG PHONG trĩ lậu hoàn

TRỊ NỘI VÀ NGOẠI TRĨ

BỊNH MẠCH LƯƠN

KỲ THAI

SỐ 57

VÕ-VĂN-VÂN DƯỢC-HÀNG

62 LÝ THƯỜNG KIỆT

BÌNH-DƯƠNG

Mỗi các Hiệu Thuốc Bắc

HÃNG GẠCH BÔNG ép hằng máy điện THANH-DANH

SÁNG LẬP TỪ NĂM 1910 — 282, Công-Quỳnh SAIGON